

П
к97

МОСТАЙ КӘРИМ

КЫЗ
УРЛАУ

129359

П
К97

Мостай Кәрим

КЫЗ
УРЛАУ

Комедия

Башкортостан
КИТАП ИЗДАТЕЛЬСТВОНЫ
8Ф0-1959

Катнашалар:

Йәмилә
Мәхәммәтша
Баян
Манибәзәр
Котләхмәт
Шекер
Йәмләгөл
Ильяс
Менирә

} кыzzар һәм егеттәр

Әжмәғол — Йәмиләнен атаһы, 65 йәштә.
Уңғанбикә — уның бисәһе, 58 йәштә.
Иштимер — уларзың ейэне.
Дәүләтбай — тол ир.
Тұқтабикә — тол катын.
Қәмилә — Котләхмәттең апаһы, 55 йәштә.
Гөлсирә — курше килене, 25 йәштә.
Сабира — 70 йәштә.
Иркәбикә — 80 йәштә.
Шәмсулла — хисапсы, 50 йәштә.
Ирдәүләт — маляр, 60 йәштә.
Шәрәй — юкағас мулла, 65 йәштә.

Іабан түйнә килгән егеттәр, қыzzар.

129389

БЕРЕНСЕ ШАРИШАУ

Пожар каланчаңы янындағы майҙан. Июнь баштары. Яқтырып килә. Кайзалаң һуңлаған әтәс қыстыра. Іул якта пожар аласығының ишеге генә күренә. Бер сittә арбаға қуылған пожар мискәне, ишек эргәһендейге сөйзәрә биәрәләр һәм башка пожар коралдары әленгән. Ба я и каланча башында. Мәхәммәтша аласыкта. Колға күтәреп Әжмәғол инә. Колға башына биәзакле таңтамалдар, құлъяулықтар, ашъяулықтар, тәмәке янысықтары, һырлап бәйләнгән бирсәткәләр тағылған. Эжмәғол қызыма-са. Каланчалағы Баянға төртөп күрһәтә лә йырлай:

Әрәмәлә қоштар һайрай,
Әллә таң ата инде,
Үқлау менән беште жарсық,
Әллә яраты инде.

Әбей жарсықтан була,
Көршәк балсықтан була.
Бәреп ваттым көршәкте,
Тешләп булмай терһәкте.

Эсеп йөрөнөм жасып һун,
Күнелен киттем жарсықтың.

Эштәр түгел бик шәптән —
Кыузы йылы түшәктән.

Әбей, әбей, әбінә,
Ишегенде ачана,
Тәзрәндә, тим, япһана,
Бер қосаклап ятhana.

Баян (өңтән). Иртә һайрай башлағаның, Эжмәғол ағай.

Эжмәғол. Коштоң дәртлеңе таң менән һайрап.
Құңеленә налып қуй шуны, кустым.

Баян. Улайha, иң дәртлеңе әтәс булып сыға инде. (Әтәс қыскыра.)

Эжмәғол. Дөрөс, кустым. Әтәс дәрте һиндә булhа, йәй буйы каланчала ел йотоп ултырмаç инең.

Аласыктан Мәхәммәтша сыға.

Мәхәммәтша. Имен йөрөүме, Эжмәғол ағай?

Эжмәғол. Бик арыу әле... Кем тип әйтәйем?
Хәзәргә Мәхәммәтша тип кенә әйтәйемме. Йәштәрзé белеп бөтмәçһен.

Мәхәммәтша. Йәмилә менән беззен вәғәзәләр ның та ул.

Эжмәғол. Эй, һин, Елиотор! Төш әле. (Мәхәммәтшага.) Вәғәзәләр ның тиһен икән. Үзенә хоҗай ярзам бирһен. Инәһенә отشاhа, ут булыр...

Мәхәммәтша. Унынынан курккан юк та ул, мин үзем сабыр кеше.

Эжмәғол. Ошо көндә, хоҗайзың помощниге үзе кешеләрзé бер-беренә тура килтереп, пар-пар итеп бүлеп ултыра ти бит: «Бер матурға бер йәмһеҙ, бер ақыллыға бер ахмак, бер сабырға бер дыуамал... Бер юнлегә бер юнһеҙ, бер унғанға бер ялкау...» («Ахмак», «дыуамал», «юнһеҙ» тигәндә Мәхәммәтшага күрһәтә, «матур», «юнле», «унған» тигәндә үзенә күрһәтә.)

Баян (төшә). Һабан түйшары котло булhын, Эжмәғол ағай.

Ә ж м ә ф о л. Мин токланым инде. Йеңгә лә шат-
лық менән үткәрергә язғын. (*Баян, Мөхәммәтша бер-
беренә қараашалар.*)

Б а я н. Беңгә ни?

Мөхәммәтша. Э, шулай булғын...

Ә ж м ә ф о л (*нәмәлдер хәтерләп уйланып тора*).
Әй, егеттәр, әйтегез әле, төн уртаһында, әзәм бима-
залаң, ниңә саң тақтығыз? Уйын эшме ни ул?

Б а я н. Хаталық булды, ағай.

Ә ж м ә ф о л. Минең ревкомиссия председателе
икәнлегемде беләһендер бит? Яуап бир — ниндәй
хата?

Мөхәммәтша. Эйтеңе лә оят.

Ә ж м ә ф о л. Пожар саңы җағып, қыңғар-
зығызымы, мошенниктәр?

Б а я н. Юк, ағай.

Мөхәммәтша. Баян менән икәү уяу ғына
карап тора инек... Бер заман суска фермаһының
түбәһенән гөлт итеп ялқын күтәрелде. Коттар осто.
Баян саң җағырға тотондо, мин һикереп төшөп ат-
тарзы егергә керештем. Инде сығып сабабыз тигәндә
ферма яғына тағы бер җаражам, ана ул нәмә булып
сыкты. (*Айға күрһәтә.*)

Б а я н. Ай шунан килеп җалкыр тип кем уйлаған.

Ә ж м ә ф о л. Ха-ха-ха, камыр батырзар! Зирәк
кешә буласак минең кейәү!

Б а я н. Иртәгә набан түйи тигәндә генә хур бул-
дык шул, Әжмәғол әғай. Төндә үк беззен мажара
ярты ауылға тарапалды... Хәзәр төртмә йырзы көт тә
тор...

Ә ж м ә ф о л. Айзы һүндермәй шулай ژа якшы
иткәнһегез, егеттәр, ана ниндәй матур булып күкте
бизәп тора...

Б а я н. Күкте бизәй ژә ул.

Ә ж м ә ф о л (*колғаһын ергә қазай*). Элек ецеү-
селәргә бүләкте өйзән өйгә йөрөп йыя инек. Хәзәр
халк сознательный, теләгән кеше үзе килтереп элер-
әле. Құз-колак булығыз. Карагыз уны, анау қызыл
тастамалды «һүндерә» күрмәгез.

Б а я н. Башланды күңелле тормош...

Ә ж м ә г о л (китә башлай). Ә? Үзөмде тайза
китте тиңегезме? Түктабикә килендең балы әсеп,
мискәһенән ташып бара ти, сақ қына һемереп килә-
йем тим шуны... (*Йырлай. Китә.*)

Арақы асы, бал сөсө,
Карсығым буйға кесе,
Даром что буйға кесе,
Түйини ожмах эсе.

М ә х ә м м ә т ш а. Карт рәхәткә сықкан.

Баян. Ожмах җапқаһына етеп бара.

М ә х ә м м ә т ш а (тәмәке төрә). Кемдәргә ожмах,
кемдәргә тамук бөгөн. Сықмаған пожарзы көтөп
ултыр инде.

Баян. Ниңә, Мәхәммәтша, көндөз беребеҙ торға
еткән.

М ә х ә м м ә т ш а (қапыл төшөнөп). Конечно,
жараңғы тәшөүгә мин тайтып етермен.

Баян. Юк. Мин тайтып етермен.

М ә х ә м м ә т ш а. Тыңла инде, Баян. Өс хеziмәт
көне бирәм.

Баян. Құз әз йоммай дүртте бирәм.

М ә х ә м м ә т ш а. Ал биште!

Баян. Алмайым.

М ә х ә м м ә т ш а. Тыңла йнде. Минең Йәмилә
бар бит.

Баян. Минең Маһибәзәр бар.

М ә х ә м м ә т ш а. Һинең ышаныслы, исмаһам.
Анау Ақтаның ауылының Қара Қотләхмәт кисә
үк килем еткәйне. Икенсе йыл инде Йәмилә тирәһен-
дә урала ул.

Баян. Һинеңсә, минең Маһибәзәрғә кеше күзе
тәшерлөк түгел инде, ә?

М ә х ә м м ә т ш а. Тәшерлөк тә.

Баян. Шулай булғас...

М ә х ә м м ә т ш а. Мәнге ономам якшылығынды,
Баян...

Баян. Һабан түйі йылына бер генә була...

М ә х ә м м ә т ш а. Ну, тиңкәре әзәмһен, әй.

Баян. Үзен һуң?

Мөхәммәтша. Юк, һин!

Баян. Һин!

Мөхәммәтша. Минең Йәмилә бар тип топрам бит.

Баян. Минең Маһибәзәр.

Мөхәммәтша. Һинең Маһибәзәреңә кем тей-һен...

Баян. Һинең Йәмилән...

Мөхәммәтша. Ауызыңды самалап ас, малай.

Баян (каланчага табан бара). Улайха, икебез 3ә калайык.

Мөхәммәтша. Калмайык.

Баян. Эйзә гәзел генә ризалашайык.

Мөхәммәтша. Кайылай?

Баян. Ақса сөйөп. (Кеңәхенән биш тин ақса сығара.) Бына сөйәм. Орел яғы өңкә төшіхе — һин китәнең, мин жалам. Решка төшіхе — мин китәм, һин жалаңың. Ризамы?

Мөхәммәтша. Риза, сөй давай!

Баян (сөйә). Решка!

Мөхәммәтша. Тимәк, мин китәм!

Баян. Юк, мин.

Мөхәммәтша. Бутаның. Сөй яңынан!

Баян (сөйә). Решка!

Мөхәммәтша. Тимәк, һин жалаңың.

Баян. Юк инде, туған, башты бутама.

Мөхәммәтша. Ақса менән белеп булмай ул. Эйзә шыбаға тотабыз.

Баян. Ярай, һинеңсә булғын. (Теңген килтерә.)

Кем китә?

Мөхәммәтша. Өңкә сыккан.

Баян. Ақса жалған бында жала.

Мөхәммәтша. Башла.

Баян. Үзен башла.

Мөхәммәтша. Олорак чинле кеше әйтә икән, башла!

Баян. Эйзә! (Шыбаға тоталар.)

Мөхәммәтша. Буш тотаңың.

Баян. Э һин бармактарыңды тырпайтма! (Баян өңкә сыға.) Бына күрҙенме? Фәзеллек һәр вакыт өстөн сыға ул.

Мөхәммәтша. Значит, һинең шыбаганан бәхет бар. Елгә осто өметтәр. Йәмиләгә күз-колак була күр инде, Баян. Юғиһә, анау Ақтаныңтың Кара Котләхмәт бик сос малай.

Баян. Борсолма. Был маңлайза ике күз, ике күзгә ике қыз. Береңе кояш, береңе ай, ике қызыға — бер малай. (*Каланчага үрмәләй.*)

Балсың өйрәк қысқыртып Иштимер ин.

Мөхәммәтша. Қайза киттең, Иштимер?

Иштимер. Олатайымды әзләйем. Кәртнәйем әйтте, олатайың хәзәр үк қайтһын, тине. (*Тағтамалдар әленгән колғаны күреп.*) Oho! (*Һызығырта.*) Құпме сепрәк! Бер бәке юқ.

Баян. Ниндәй бәке?

Иштимер. Қылыс юна торған.

Баян. Ана, Мөхәммәтша, еңнәң булғас, бәке бирер.

Иштимер. Кәрәге бер тин.

Мөхәммәтша. Ниңә, Иштимер, һинә ике йәпле бәке окшамаймы ни?

Иштимер. Оқшаша ни, Йәмилә апайымды ике йәпле түгел, биш йәпле, ҳатта мен үәнде бәкегә лә алмаштырасағым юқ.

Мөхәммәтша. Ниңә?

Иштимер. Тик.

Мөхәммәтша. Қыззар тауына сыйклас, теге Қотләхмәт апайың тирәһендә урала башлар әле бына.

Иштимер. Уралып қына жаралыны. Таш менән бәреп, ботон һындырырмын ул жара тауықтың.

Баян. Тағы ике күз булды...

Иштимер (*аңламай*). Һин үзен ике күз! Мин олатайымды әзләйем.

Мөхәммәтша. Туп-тура Туктабикәләргә бар. Олатайың шунда.

Иштимер (*һызығыртып китә, сыйыр алдынан қапыл қысқырып*). Апайымдар әле генә һеңгә йыр сыйғарзы! (*Йырлай.*)

Мин югары, ай түбән,
Қаланчала төш күрәм.
Қаланчала төштәр күрәм:
Имеш айзы һүндерәм.
(Телен сыйгара ла югерә.)

Баян. Бына һиңә һабан түйы...

Иштимер әле генә әйткән йырызы йырлап, Йәмилә, Мәнибәзәр. Йәмлекөл, Мөнирә һәм башкалар инә. Кайһының кайыған тащамал, қайһының кульяулық, шарф, яңсық төткан.

Мәнибәзәр. Ярай әле аулак сакка турға килдек, қызызар... Юғиһе мин оялам.

Йәмилә. Беззең йоқо батырҙары шундай хәтәр әштәрҙән һүң тиҙ генә уянмастар әле.

Йәмлекөл. Айзы һүндереп куйһалар, ирмәк булыр ине микән, қызызар?

Мөнирә (көрһөнөп). Ай әллә қасан һүнгән инде ул.

Йәмилә (колға төбөнә килә). Күпме бүләк йыйылған! Арғы урам қызызары тырышкандыр инде... Улар күл эшенә осталар шул...

Мөнирә. Уның урынына комсомолкаларына хәтле қылансықтар.

Мәнибәзәр (буләген килтереп бәйләй). Көрәштә еңеүсе егеткә әләккен ине миңец бүләгем.

Йәмлекөл. Мин иң шәп югереккә юрайым. Йә бағана башына менгән кешегә... Һин, Мөнирә?

Мөнирә. Мин берененә лә юрамайым. Барыбер минә күз һалыусы юк.

Йәмилә. Құр әз тор — үзенә бына тигән егет ғашык булыр әле.

Мөнирә. Ун етем тулғансы булмағас, булмаң инде. (Көрһөнә.)

Йәмлекөл. Қисә уйында Ақтанықтың йырсы Ильяс үзенде йоторғай булып караны инде, Мөнирә.

Мөнирә. Бер жарап менән.

Қызызар. Йәмилә, ә һин кемгә юрайың үләгенде?

Йәмилә. Минме? (Көлә.) Құз бәйләп көршәк ватыусыға... (Қызызар шарқылдан көләләр.)

Йәмлегөл. Теше төшөп бөткән берәй картка
әләкһә, ирмәк тә була инде. (*Көлөшәләр.*)
Йәмилә (*көйләп ала*).

Каптыр-каптыр туныңды, жаптырӡатып кейерһең,
Бәхетенә тура килһә, карт булһа ла күнерһең...

Ә быныһы йокола еңеп сыйккан Мөхәммәтша батырга.
Мәнибәзәр. Быныһы Баян баһадиргә.

Йәмилә менән Мәнибәзәр мәйәшөнә еп тағылған кескәй генә
мендәрҙәрзе каланчаның ике бағанаһына бәйләп җуялар.

Йәмлегөл. Әйзәгез, қызызар, сәнгелдәк йыры
йырлайбыз.

Йәмилә. Башла, Йәмлекөл!

Йәмлегөл. Мәнибәзәр башлаһын.

Қызызар каланча әргәһендәге иске ташландык насосты, бәпес
бәүеткән кеүек, бәүелтә-бәүелтә йырлайзыар.

Мәнибәзәр. Һә-һә, һә-һә, һә-һә.

Йәмлекөл. Ә-ә, ә-ә, ә-ә-ә.

Йәмилә. Бәлли-бәлли бәү, бәү, бәү.

Менирә. Бәү, бәү, бәү, бәү, бәү, бәү.

Бергә.

Таш яуһа ла, йокларзар,
Төш ауһа ла, йокларзар.
Йоконан һарай һалырзар,
Төштә кәләш алырзар,
Кәләштәр дан имештер,
Бөтә яқтан килемштер,
Буй-һындары һөлөктәй,
Ирендәре електәй,
Йөззәре нур сәсәлер,
Телдәре ут сәсәлер,
Бәү-бәү, бәү-бәү...
Бәү-бәү, бәү-бәү...

Баян (*югарыла саң hyga*). Пожар! (*Кызызар
ситкә һибелә.*)

М а н и б ә з ә р. Кайза пожар?
Б а я н (төшө). Мөнирэ йөрөгендэ...

Мөнирэ (хурланып). Абау!
Мөхәммәтша (сыға). Кызшарға минән сәләм.
Йәмилә. Йоко түйзымы?

Мөхәммәтша. Бынау көндө йотко жайғынымы?
Йөрәк күкрәктән «бына сығам, бына сығам!» — тип тора.

Йәмилә. Капыл уянһаң, шулай була шул.
Кызшар (тағы бергә ыйырлайзар).

Каланчанан төшмәһегез,
Беззән колак жағырһызы,
Йокогоззо асманағызы,
Мәңге буйзак жағырһызы.

Алыста қыңғыраулы гармун, йыр тауышы ишетелә.

Мөхәммәтша. Актаныктар форсить иткән була.

Йәмилә. Күлдарынан килгәс, итерзәр шул.

Мөнирә. Актаныктар дәртле улар. Каланчала ла карттарғына тора унда.

Баян. Шуға күрә былтыр тимерсе аласыктары янып та китте.

М а н и б ә з ә р. Харап икән. Тимерсе аласығы янған имеш! Бында йөрәк дөрләп янғанын һизеүсө юқ.

Кызшар. Кистән дә яна йөрәк,
Иртән дә яна йөрәк,
Яна йөрәк, яна йөрәк,
Яна, пожарник кәрәк!

Йыр якыная. Бер ағзан Котләхмәт, Шәкөр, Ильяс, йәнә ике-өс егет инә. Шәкөр гармун уйнай. Беренсе йыр алыста ишетелә, икенсөненең яртының сәхнәлә ыйырлап бөтөрәләр. Йыр «Актанык» кейөнә ыйырлана.

Без үзебез Дәү Актанык,
Көн итмәйбез мактанип,
Без урамдан үткән сакта,
Кызшар кала уфтанып.

Их, илдәре лә, илдәре,
Илдәрендә күлдәре,
Был илдәрзә қызызар йырлай,
Һандуғастай телдәре.

Ақтаныктар ингәндә, қызызар қолға тирәһендә бүләктәр қараган булалар, Баян бақыста ултыра, Мөхәммәтша мискәгә һөйәлгән. Гармун сак қына тынып тора ла Ильяс қул һелтәй. Шөкөр сыңлатып «Ақтанық» көйөн уйнап ебәрә.

Е г е т т ә р. Урам аша сыйкан сакта,
Әллә абындығызы?
Һарыға һабышканығызы,
Әллә һағындығызы?

Қ ы ҙ ҙ а р. Қилем етер юлығызы
Әллә аузымы җайын?
Неңзе үйлап йәш түгәбез
Нұған тураған һайын.

К о т л ә х м ә т (кул һелтәп гармунды түктата. *Кулындағы пакеттән алып қенфит һибә*). Қерешкә ауылының һылдырыңына, беренсе сиратта сибәр-зәрзен сибәре Йәмиләгә сәләм! (*Кепкаһын һалып, башиның эйә*.)

И л ь я с. Йәмиләгә, Мөнирәгә, Йәмлегөлгә, Мани-бәзәрәгә сәләм. (*Қенфит ырғыта*.)

Б а ш қ а л а р. Сәләм! (*Баш эйәләр*.)

Й ә м и л ә. Сәләмегеззе алдық, қенфитле һүзүәрекеззе кире җайтарып бирзек. (*Қенфиттәрзә кире ырғыта*.)

Ш ө к ө р. Бер биргәnde без кире җайтарып алмайбыз, Йәмилә. Құктә йондоζ күп, ә ай бер генә.

И л ь я с. Йәмилә ай булһа, нең, қызызар, ай тирәнндәге йондоζзар.

Ш ө к ө р. Қайһығызы Сулпан, қайһығызы Зөһрә, қайһығызы Иләк йондоζ, қайһығызы силәк йондоζ тигәндәй... Тик бөгөн айзы һүндерә язғандар ти бит әле. (*Бөтәне лә Баян менән Мөхәммәтшаға борола*.)

К о т л ә х м ә т. Шулаймы ни? Хәйерлегә булын. Һауымыһығызы егеттәр.

Б а я н. Арыубызы әле. (*Мөхәммәтша баш қына қараға*.)

Шөкөр. Кунактарзы бик һүрән җаршылайһығыз, хужалар!

Котләхмәт. Эллә йоко туйманымы?

Мөхәммәтша. Кунак булһаң, Котләхмәт, тыйнак бул. Қеши батсаһына ингән кәзә қеүек, һөм-һөз қыланма, йәме. Юғиһә...

Котләхмәт. Юғиһә нәмә?

Мөхәммәтша. Юғиһә бына! Эйеме? (*Сак қына иоҙрок күрһәтә.*)

Котләхмәт. Уткән һабан түйинда Котләхмәт-тең, елкәһенә қыркмыш тай налып, майҙанды ике тапкыр әйләнгәнен оноттоцмо ни?

Баян. Без ҙә җамырҙан яһалмаган...

Шул арала қыҙзар быш-быш һәйләшәләр. Ильяс Мөнирәгә текләп қарап тора.

Йәмилә. Сәсән бәхәстә, батыр майҙанда һыналыр. Бөгөн көн һеззеке. Алдан мактамагыз!

Котләхмәт. Қуй, Мөхәммәтша, бир қулыңды. Майҙанда осрашырыз.

Мөхәммәтша. Яζған булһа...

Шөкөр. Бына шулай. (*Үйнап ебәрә лә туктай.*)

Ильяс (*Мөнирәгә*). Мин һинә һүҙ күшырға са-
малайым, Мөнирә.

Мөнирә. Қыҙзар тауында, Ильяс! (*Ситкә юге-
рен ките.*)

Шөкөр (*каланча бағанаһына асылған мендәр-
зәрҙе күреп қала*). Егеттәр!.. Быларзы һәйәлеп йок-
ларға яйлағанһығыззыр инде! Тыныс йоко! (*Гармун
тарта.*)

Қыҙзар һәм егеттәр «Актанық»ты йырлап сығалар.

Мөхәммәтша (*асыуланып мендәрзәрҙе йол-
коп ала ла қарап тора*). Йоқондо асырҙар былар!
Һинән дә уңманым, Баян, уяу түгелһең. Ошо мен-
дәрзәрҙе лә күрмәгәс инде!

Баян. Мин һинән уңманым. Һүлпәнһең һин!

Мөхәммәтша. Тәнкитте түктат ошонда.

Баян. Бөттө!

Мөхәммәтша. Ун хөзмәт көнө бирәм, тыңда инде, Баян!

Баян. Булмай.

Мөхәммәтша. Ун биште бирәм.

Баян. Булмай. Анау Шөкөрөң күззәре уйнаң тора. Мәнибәзәргә өс тапкыр караны.

Мөхәммәтша. Их, егет кеше эшеме ни пожар һаклау? Йәмилә менән һәйләшеп тә булманы, исманам.

Баян. Улар бында қырк тапкыр һуғылыр әле. Ярай, мин дә тайтып өстө алмаштырайым.

Мөхәммәтша. Наказды оноңма! Бер күзен үнда, бер күзен һулда булһын.

Баян. Тырыштырырмын! (Китә.)

Мөхәммәтша. Ярай, бер көнгө теште қысып булһа ла түзөрбез. Кайһылайырак қылана Котләхмәт. Йәнәһе Йәмилә алдында шәпле булып күренергә тырыша... Шулай ژа, Эптерәйзен биноклен һоратып торорға тура килер. Ул сак Қызызар тауы бәззен қулда буласақ. (Каланчага менә.)

Бер нисә қыз-қыркын, бала-саға қолғаға тағы бүләктәр әлеп китә... Эжмәғол менән Дәүләтбай инә. Иштимер әйәргән. Эжмәғол нығырақ қызмаса.

Эжмәғол. Туктабикә киленгә күзем төштө тиһен икән.

Дәүләтбай. Төштө шул.

Эжмәғол. Бисәлеккә димлә тиһен икән.

Дәүләтбай. Димләй күр инде, Эжмәғол ағай.

Эжмәғол. Э һин беләһеңме Туктабикә килендән кем икәнлеген?

Дәүләтбай. Беләм.

Эжмәғол. Белмәйһең һин. Туктабикә килен алтын ул. Районда, Башкоростанда, СССР-за, хатта бөтә донъяла унан үңған доярка юк. Первый сорт!

Дәүләтбай. Беләм.

Эжмәғол. Белһәң, тик тор! Қана сак қына ултырып алайым әле, ә һин баһып торғаң да ярай, Дәүләтбай кусты.

Иштимер. Қәртнәйем әйтте, олатайынды тиҙ үк алыш кайт, тине.

Ә ж мәғол. Қайтып килә ятабыз ژа. Бар ана
каланчага менеп йыһанды жарап төш.

И ш ти м е р. Әрләмәстәрме?

Ә ж мәғол. Олатайым үзе күшты тин. (*Иштимер
менеп китә.*)

Дәүләтбай. Ике йыл тол йөрөйөм. Бисәһең
күйин. Күңелгә оқшаганы ошо Туктабикә инде.

Ә ж мәғол. Тороп тор. Һоруға ғына яуап бир.
Кайны ауылдықы, кем булып әшләйнен?

Дәүләтбай. Әжмәғол ағай! Бына тора торғас.
Һин мине бит бынау сактан беләнен.

Ә ж мәғол. Мин, «Етегэн йондоҙ» колхозының
ревкомиссия председателе буларак, һинә рәсми һоруға
бирәм. Туктабикәне кемгә қозалағанымды мин тағы
бер тапкыр тикшереп сығырға тейешмен. Тәүге һо-
руға яуап бир, Дәүләтбай!

Дәүләтбай. «Комбайн» колхозында һыйыр
фермаһы мәдире булып әшләйем. Ферма быйыл һәр-
һыйырҙан...

Ә ж мәғол. Уныңы кәрәкмәй. Нисә йәштә?

Дәүләтбай. Қырк өстә.

Ә ж мәғол. Тәүге бисәндән нисә бала жалды?

Дәүләтбай. Бер ир бала, бер қыз бала. Икеһе
лә мәктәпкә йөрөй.

Ә ж мәғол. Плендә булманыңмы?

Дәүләтбай. Окружениелә булдым. Йырып сыйк-
тык.

Ә ж мәғол. Молодец! Шулай йырып сығырға
кәрәк. Эсеп йөрөй торғанға ғәзәтең юқмы?

Дәүләтбай. Юқ.

Ә ж мәғол. Үнда, фермала, бисә-сәсә тирәһендә
яланып йөрөмәйненме?

Дәүләтбай. Исемем сыйккан кеше түгелмен.

Ә ж мәғол. Шулай ژа булғыланымы ни?

Дәүләтбай. Йәшереп булмай, берәү менән аз-
ғына сыйбалдым. Хәзәр юқ.

Ә ж мәғол. Берәү генә булғас, ничево...

Дәүләтбай. Ул да азғынлықтан түгел.

Ә ж мәғол. Ақланыу кәрәкмәй. Эшен буйынса
выговор юқмы?

Дәүләтбай. Шелтә бар. Бер һыйыр силос ямына төшкәйне.

Эжмәғол. Э? Халатность? Быныбы насар, кустым.

Дәүләтбай. Уныбы ла былтырығы хәл бит.

Эжмәғол. Ярай, был гөнаһынды ла списать итәм — йәғни ярлықайым... Шулай. Ыннән арыу кейәү сыйыр һымақ. Мин башқоза булырға ризамын. Тик бер шартым бар. (*Былар һөйләшкәндә Иштимер каланчанан төшөп югерә. Үл бәке менән ағас юна. Ти-мәк, Мөхәммәтша менән килемштеләр.*)

Дәүләтбай. Шартынды әйт, ағай.

Эжмәғол. Беҙзен колхозда 60 мең һумлық газогенераторный бер двигатель бар. Үзебез ходка ебәрмәсқә булдыкт. Э 60 мең науала асылынып тора. Күндер председателенде. Йатып алғызы шуны.

Дәүләтбай. Беҙзә электричество бар бит, ағай.

Эжмәғол. Җур колхозда урын табылыр.

Дәүләтбай. Белмәйем шул!

Эжмәғол. Улайха, мин дә белмәйем. (*Китә башлай.*)

Дәүләтбай. Улай тоткан ерзән һындырма әле, ағай, уйлашайык.

Эжмәғол. Хакын сак қына кәметергә лә була. 40-ка төшөрөргө мөмкин.

Дәүләтбай. Өгөтләрмен.

Эжмәғол. Бына, исмаһам, ир һүзө! Үл сакта Туктабикә һинеке.

Дәүләтбай. Э Туктабикә риза булмаһа?

Эжмәғол. Уныбы миңең эш. Бер ҙә яйға килмәһә, урлап қасырбызы.

Дәүләтбай. Қуй, ағай, тере кешене нисек урламақ кәрәк?

Эжмәғол. Их, һеҙ — шайык быуындар! Урлап алған бисә қәзәрле була ул. Үңғанбикә еңгәнде урлап қасыуым тураһында әллә нисә йыл тотош һейләнеләр. Ҳэтәр егет инем мин заманында!

Бая киткән егеттәр йырлап килем туктайшар.

Ете қат йөзөп ураным
Күлдәрзен түнәрәген,

Ошо илдэ йәшәй миңең
Мөхәббәт күбәләгем.

Егеттәр. Эжмәғол ағайзың үзенә сәләм!
Эжмәғол. Алдык. (*Дәүләтбайға*) Әлбиттә, ул
быларзың кулынан килә торған эш түгел.

Котләхмәт. Нәмә, ағай?

Эжмәғол. Күй, һорашма ла...

Шекөр. Бәлки, қулдан да килер.

Эжмәғол. Булмаң. Кың урлай торған егеттең
киәфәте башка була уның. Уларға кара ла, миңә
кара...

Ильяс. Йин дә шыттыраһың ахыры...

Эжмәғол (*кызып китә*). Ің әң Эжмәғол бәһле-
үәндөң кемлекен белмәйнегезме ни әле? Молокосостар!
Миңең кың урлап қасыуымды күргән кешеләр әле лә
шак каталар. (*Йәштәр акрынлап карт тирәнә
йыйыла*.) Қәпә-кәндәз, әллә нисә мең кешенең күз
алдында урлап қастым мин Үңғанбикәне.

Шекөр. Ул тиклем үк булмаң та.

Эжмәғол. Теленде тый, егет! Юғиңә баштан-
аяк һөйләнem ташланым...

Егеттәр. Һөйлә, ағай, һөйлә әле!

Мөхәммәтша ла каланча баңкысына төшөп ултыра.

Эжмәғол. Тесс! Тауыш сыйараһы булмағыз...
Тесс!

Иштимер бинокль аçып эре генә Мөхәммәтша эргәнә бара,
әле бер яғынан, әле икенсе яғынан карай. Баңкысқа менеп китә.

Котләхмәт. Шауламағыз, егеттәр! Эжмәғол
ағай үзе һөйләп бирә.

Мөхәммәтша (*ситкә*). Кайылайырак яла-
ғайланы!

Эжмәғол (*мыйыктарын һыйпаشتырып*). Беззән
түкнан сақрымдар самаһы ерзә Колош тигән ауыл
бар.

Шекөр. Спидометр буйынса Колош 37 километр.

Эжмәғол. Төкөрзөм мин һинең спидометрыңа
ласт иттереп! (*Төкөрә*.)

Е г е т т ә р . Б ү л д е р м ә ә л е ! К ы ң ы л м а !

Э ж м ә г о л . Т у к һ а н т и г ә с , т у к һ а н ! А на ш ул
К о л о ш т а К ы ր ы ң б а й исемле эштән ашкан тиңкәре
бер карт бар ине. Элеге Уңғанбикәнең атаһы шундай
әзәм ине, мәрхүмен, ауыр тупрағы еңел булын...
Ни-и, ул сактарза Колош набан туйшары! Дан була
торгайны. Бер набан туйында Уңғанбикәгә күз төштө
бит. Ул да миң қерпектәрен һирпеп қарап қүйзы...
Мин қайт та қалым йыйырға тотон. Тау өйөп таш-
ланым. Бөтәне лә затлы нәмә. Шунан баяғы К ы-
ры ң б а йға яусы ебәрәм. Башта «кызыым йәш», тип
киреләнде. К ы зы ысынлап та йәш ине. Унан «бик
сая халк» тип, затымды яратмай маташты. Бара тор-
ғас, йылдар ауырға һылтай башланы. Теге ярман
һуғышы заманы ине...

И л ь я с . В ёт ниндәй карттар булған, эй!

Э ж м ә г о л (тамақ қырып). Йылға яқын вакыт
үтеп китте шулай. Тағы набан туйшары килеп етте.
Ни... ул вакыт набан туйшары! К ы ң урлап қасыу ти-
ңеңме, әзәм тукмау тиңеңме — мәрәкә өстөнә мәрәкә
була торгайны. Нәр набан туйынан, кәм тигәндә, ике-
ес кеше тұра бастроқка олактырыла ине...

Ш ә к ө р . Колош набан түйі тинеңме?..

Э ж м ә г о л . Эйе. Б ө ғ ө н г ө л ә й хәтеремдә. Июндең
беренсе йомаһында булды ул оказия. Өңкә ап-ак
елән, башқа ап-ак эшләпә, аякка қап-қара итек
кейеп, билбауға револьвертте қыстырып, сөм-қара
айғырзы ез эйәр менән эйәрләп атландым да киттем
К о л о ш к а . Ала бейәненә атландырып, Ганау Сәхибте лә
эйәртеп алдым. Хәзәр мәрхүм инде. Тере сакта ғәй-
рәтле ир ине. Набан түйі қызыуға ғына барып еттек.
Майған гөж килә. Аттан төшмәй генә бер як сittән
қарап торабыз. Бөтә ғәләм шатлана, ә минең эсем
тулы ут. Бер мәл күрәм, бейеу түңәрәге уртаһына
Уңғанбикә сықты. Орсок кеүек, ойотоп бейергә ке-
реште. Най, бейей әз һун! Хоҙай канат ғына бирмә-
гән! Шул вакыт эсемдәге йөрәк-бауырым леп итеп
өзөләп төштө. «Түзәмем бөттө, Эжмәғол!» — тинем
үз-үзәмә. Ғұмеремдә тәүтапқыр қара айғырға камсы
һұктым. Арғымак урынынан ук осоп китте. Май-
ғанды икегә ярып, түңәрәк эсенә килеп тә тұктаным.

Халқ төркөмө, уртага киңелгөн икмәк кеүек, икегэ айырылды ла қуизы. Қешеләр асық ауыззарын ябыра ла өлгөрмәнеләр, эйәрзә көйө генә Уңғанбикәне һул қул менән әләктереп тә алдым. Атым үрә ырғыны. Килгәс, бөтә форманы килһен тип, ә жайы берәүзәр кемдең кем икәнлеген белһен тип, револьверте сығарып, ике тапқыр «гөп», «гөп», «гөп» һаяга аттым. Арғымағым, йәйәнән ыскынған уқ кеүек, атылды.

Котләхмәт. Бына кем егет, исманам!

Ильяс. Була бит қүш йөрәклө әзәмдәр! (Әжмәғол манаиып, мыйығын һыйпай.)

Шөкөр. Э аръяғы, ағай?

Әжмәғол. Үңғанбикәне қосаклап алдым да, илле сакрымды артка әйләнеп тә жарамай, саптым. Акбұз атым жара тиргә батты...

Шөкөр. Жара айғырза һыбай инең бит, Әжмәғол ағай!

Әжмәғол. Ниндәй жара айғыр? (Хөтерләп.) Үндай сакта күзгә ақ-жара куренәме ни, юнхең? Ахмак телең менән ақыллы һүззө бүлдерзен...

Егеттәр. Теленде тешләп ултыр әле, Шөкөр! (Үззәре пырх-пырх көләләр.)

Әжмәғол. Бына һеңгә бер история, еүеш та-наузар!

Ильяс. Ала бейәле дүсүң тороп талдымы?

Әжмәғол. Ниндәй ала бейә? Э... Кайты. Тик өс жабыргаһын һындырып жайтарзылар. Тиң төзәлде улай...

Шөкөр. Үнан ары нәмә булды?

Әжмәғол. Ана шул булды. (Килгән Уңғанбикәнең тауышын ишетә.)

Уңғанбикә (алықтан қыскырып килә). Әжмәғол! Әжмәғол тим... (Инә.) Һабан түйі жотло бул-һын, тай-тулак! (Егеттәр аяғүрә баса.)

Шөкөр. Һең әз, Уңғанбикә еңгә, уйын-көлкө, һий-хөрмәт эсендә үткәрегез.

Уңғанбикә (картына яналма йылмайып). Мин уны, майзағына йөззөрөп, жоймактар бешереп көтәм... Мунсам да өлгөрзө... Қызыу сакта сабынып сығырғың тигәйнем...

Әжмәғол (*каушай*, ләкин иңереклеген ең алмай). Төшөнәм, төшөнәм, карсық... Һай, үземден карсықты әйтәм, ун һигез йәшлек қызыға биргегең! Бөгөн үк урла ла кас үзен!

Уңғанбикә. Әтеү...

Әжмәғол. Эллә юкка тиңеңме, Ақбұз атты көмөш әйәр менән әйәрләп, револьвертте һул якка, авторитет сүмкаһын ун якка асып...

Уңғанбикә (*картын семтеп ала*). Әйзә инде, карт, төшөндө өйзә һөйләп бөтөрөһөң. (*Иштимер үлтирган бағыс әргәһенә килә, шул сак Мөхәмматша өсқә менеп кита, Уңғанбикә Иштимерзе бороп семтеп ала*.) Йомошто шулай йомошлайзармы ни?

Иштимер. Кайтып килә ятабыз ҙа... (*Танауын тарта*.)

Уңғанбикә. Әйзә, олатайың менән икәүләп мунса керерһегез...

Әжмәғол (*Дәүләтбайзы ымлап сакыра*). Әйзә, Дәүләтбай қустым, әйзә безгә, бергәләп сәй эсербез...

Уңғанбикә. Әйзәгез, әйзә, әйзә... (*Әжмәғол, Дәүләтбай, Уңғанбикә, Иштимер сығалар. Ситтән шишелелә*.) Мин мунса кертермен әле һеңзе, тамук киңәүзәре, зобаниәр...

Шекөр. Заманында қызығың хәтәрен урлаған икән был Әжмәғол карт.

Ильяс. Шулай ҙа әзәм урлау эш түгел инде, егеттәр.

Котләхмәт. Егеттәр! Башқа бер фекер килеп төште.

Шекөр. Һирәк була торған хәл.

Котләхмәт. Ташла шул ут төкөрөүенде!.. Килегез әле... (*Егеттәр Котләхмәтте үратып алалар. Карана. Мөхәмматшаның юклігын белә. Башылдан һөйләй*.) Дәүләтбай ағайзың «Москвич»е хутлы. Эш үзүрга китһә, Әжмәғол карт үзе котортто тиербез.

Беренсе егет. Баш китерлек эш был. Кеше бит — бесәй балаһы түгел...

Шекөр. Қурқактар һең, дүстар имеш... (*«Актанық» көйнә гармунын тарып ебәрә, үзе йырлай*.)

Актанық һыузыры тәрән,
Иңләнем, буйламаным,

Фишиктаң мөдайырмын тип
Нис кенә уйламаным.

Ақтанык туғайшарында
Карағат менен муйыл,
Ғұмергә буйзак қалырмын,
Нин қарамаһаң быыйыл.

Егеттәр йырлап сыйып китәләр. Бинокль тотоп Мөхәммәтша төшә. Биноклдән қарай.

Мөхәммәтша. Қыззар тауы, миңең кесәлә тип иңәпләргә мөмкин хәзәр. Йәғни бына ул қайза Қызыззар тауы. (Усын йомарлай.) Ну, Қотләхмәт, бер килеп әләгерһең әләгеуен, ну көнө бөгөн түгел. Шулай ژа каланча һақларға берәйін күндерәһе ине.

Полевой сумка ақсан Шәмсулла һәм биҙрә, бумаға күтәрғен Ирдәүләт карт инә. Мөхәммәтша башта уларзы күрмәй.

Шәмсулла. Быныңын дөрөң әшләгәнһең, туған, янғынға қаршы көрәштә бөтә техника-файзалаңылырға тейеш. Шул иңәптән бинокль дә. (Счет төймәһе тартыу хәрәкәте яһан күя.)

Мөхәммәтша. Авторитет сумкалары асып, иртә тандан қайза киттөн былай, Шәмсулла ағай?

Шәмсулла. Эш мүйындан, туған. Һабан түйи майзаны өсөн иң яуаплы кеше мин. Пока! (Фуражкаһын һала.)

Ирдәүләт. Пока! Пока! (Йәмишәйел бөткән әшләпәһен һала.)

Шәмсулла (кире килә, уның артынан Ирдәүләт тә борола). Бөгөн, туған, үзен беләһең, ауыл өсөн иң яуаплы кеше һин. Пока! (Фуражкаһын һала. Китергә бара.)

Ирдәүләт. Пока! Пока! (Эшләпәһен һала.)

Мөхәммәтша. Ирдәүләт қоза, тороп торсо сактына.

Ирдәүләт. Хәбәренде тиң һөйлә.

Мөхәммәтша. Қайза былай ашығаһың?

Ирдәүләт. Һин һорашма, мин әйтмәйем.

Мөхәммәтша. Ирдәүләт қоза, һинә бик үзүткенес бар ине.

Ирдэүлэт. Эйт үтенесенде.

Мөхәммәтша. Көтөү жайткансы миңең өсөн
бында тороп тормаңыңмы икән тигәйнем.

Ирдэүлэт. Эш муйындан.

Мөхәммәтша. Биш хәзмәт көнө бирәм.

Ирдэүлэт. Алмайым.

Мөхәммәтша. Унды...

Ирдэүлэт. Кәрәкмәй.

Мөхәммәтша. Ун биш көн, бер ақ баш, бер
киңек такта сәй.

Ирдэүлэт. Булмай. Сәй менән аракыға алдана
торған вакыттар үтте инде, қоза. Вәссәләм!

Шәмсулла (қысқырып кире инә). Ирдэүлэт
курше, әңгәмә һөйләр сакмы ни? Әңгәмә бөгөн —
саботаж менән бәрәбәр! (Мөхәммәтшаға.) Пока!

Ирдэүлэт. Пока! Пока! (Китәләр.)

Мөхәммәтша (арбалагы мискәгә барып кап-
ланы). Былай булғас, «Уф!» тиһәң дә ярай.

Йәмилә менән Йәмлегөл үтеп барған була. Мөхәммәтшаны
куреп шарқылдап көләләр. Мөхәммәтша башын күтәрә.

Йәмилә. Эллә мискәгә сумырға самалай инең-
ме, Мөхәммәтша?

Мөхәммәтша. Мискәгә түгел, дингезгә сүмһаң
да һүнерлек түгел миңең күкрәгемдәге хәсрәттәр,
Йәмилә.

Йәмлегөл. Бахыркай...

Йәмилә. Ул тиклем йәлләмә, йә илатырьның.

Йәмлегөл. Илаһа, йәшен һөртөр кеше бар җа-
баша.

Йәмилә. Қайыған күлъяулық менән һөртөргә-
ме, эллә простойы ла яраймы?.. Эйзә, Йәмлегөл,
унда беззә көтәләрҙөр.

Мөхәммәтша. Ниңә, Йәмлегөл бара торғон, ә
ниңә, Йәмилә, бер ауыз ғына һүзөм бар ине.

Йәмлегөл. Серзәр береккен. (Китә. Озак
пауза.)

Йәмилә. Эү, тим бит.

Мөхәммәтша. Құрмәгән һабан-түйы түгел
инде, Йәмилә. Барма һин унда.

Йәмилә. Күрмәгән шул.

Мөхәммәтша. Бынау көндә яңғызымың таш-
лап китмә һин, Йәмилә, йөрәгөң таш булмаһа...

Йәмилә. Һин пожар һакларың, мин һине һак-
лармыны?

Мөхәммәтша. Икегеззе лә мин һаклармын,
Йәмилә.

Йәмилә. Минә тиң генә ут токанмай ул.

Мөхәммәтша. Ут токанмаһа, күз тейеүе бар.

Йәмилә. Тейзәрмәһәң теймәй ул.

Мөхәммәтша. Барма, зинһар.

Йәмилә. Бынау йөрәк һандуғас булып талпы-
нып торғанда, ни йәнем менән өйзә ултырайым ти?

Мөхәммәтша. Мин һине ебәрмәйем.

Йәмилә. Бойораһыңы?

Мөхәммәтша. Нығытып бойорам.

Йәмилә. Һаяала оскан кошқа бойороп булмай
ул, Мөхәммәтша. Бына тыңда:

Мин азат қош. Ағасты

Үзәм һайлап қунамын,

Мин күктәге йондоҙмон,

Теләгәндә янамын.

Мин иртәнге шаян ел,

Исәм тиһәм исәмен.

Мин қырzaғы сәскәмен,

Үз иркемдә үсәмен.

Мин тулғыныңын, бер сакта

Һыйынырымын ярыма —

Ғұмерлеккә килермен

Һөйгән кешем янына.

Мөхәммәтша (*йырызы мискәне қосақлаң тың-*
лай). Уф! Барыбер китмә, қош булһаң да, ел булһаң
да, сәскә булһаң да, йондоҙ булһаң да китмә, Йәмилә.

Йәмләгөл (*тыштан*). Йәмилә! Әллә Мөхәммәт-
шаның ауызы бик ژур булып сыкты инде. Бер ауыз
хүзә һаман да бөтмәй.

Йәмилә. Елде енер, қошто эйәләштерер, күктә-
ге йондоҙжо үрелеп алыр егеттәр бар донъяла, Мө-
хәммәтша.

Мөхәммәтша. Ихтимал, мин дә шундайзыр.

И ё м и л ё . Ихтимал ! Хуш хәзәргә , ихтимал ! (Юғереп китә.)

Мөхәммәтша (тағы мискәне қосаклай). Былай булғас, өс тапкыр «Уф», «уф», «уф!» тиһәң дә, уфтанып бөтөп булмаң инде. Тағы бер «уф!» (Каланча бағқысына бағып һөйләй.)

Уф ! Ни хәл генә итәйем,
Ялқын алған донъяһын.
Ут ялманы мискәләрен,
Насосын, каланчаһын.
Теге пожар пожармы ни ?
Бына был пожар — пожар.
(Йөрәген күрһәтә.)

Хәсрәт пожары токанды,
Яңғызым уфтанамын,
Карап ятка, һалдың утка,
Һалам төслем янамын.
Теге пожар пожармы ни ?
Бына был пожар — пожар!!!
(Йөрәгенә һуға.)

ШАРШАУ

ИКЕНСЕ ШАРШАУ

Қызызар тауы. Тирэ-якта жайын, имән, юқә ағастары, қыуактар. Уртала үзүр гына майзан. Бер ағастан икенсе ағасқа плакат нұзылған. «Рәхим итегез барсағыз ဇа!» Ирдәүләт имән, юқә ағастарын ақта буюп йөрөй. Шәмсулла төп башында бәләкәс кеңә счеттың төймәһен тартып ултыра.

Шәмсулла. Был егерме өсөнсө имәнме әле?
Ирдәүләт. Егерме өсөнсө.

Шәмсулла (*счет тарта*). Үн һигеҙ юқә, егерме
өс имән — йәмғеһе — қырқ бер төп ағас.

Ирдәүләт. Қырқ бер төп.

Шәмсулла. Һабан түйи башланыуға, тимәк,
кара қабықлы бер генә ағас та қалмай.

Ирдәүләт. Қалмай.

Шәмсулла. Бынау байрам көндө ап-ақ жайын-
дар араһында қап-қара имәндәр менән қап-қара
юқәләр қарайып, йәм бозоп торғалар, килешер ине-
ме? Килешмәс ине.

Ирдәүләт. Қилешмәс ине.

Шәмсулла. Үларзы ошолай ап-аққа буятырга
счетовод Шәмсулланан башка кемдең башы етер ине?

Ирдәүләт. Етмәс ине. Ярай әле имәне менән юкәһе һирәк.

Шәмсулла. Җүйе булһа ла қашап җалмаң инем. Якшы идея өсөн корбан биреүзән куркырга ярамай ул, карт.

Ирдәүләт. Ярамай, ярамай...

Шәмсулла. Карт булһаң да, язылыкты тояһың һин. Шуның өсөн уважать итәм мин һине.

Идәүләт. Итәһен, итәһен. (*Иуңғы агасын буяп бөтөрә.*)

Шәмсулла. Был буяу расходын суска фермаһын ағартыу исәбенә кертәбез ҙә қуябыз уны.

Ирдәүләт. Һин ситауат — хөкөмөң үз қулында.

Шәмсулла. Дөрөс. Үз қулында. Қил, эргәмә генә ултыр әле. (*Сүмкаһынан яртыны сығара, бер сынаяк өстө ала.*)

Ирдәүләт. Бәрәкәте менән бирһен. (*Ултыра.*)

Шәмсулла. Сак қына өстәп ебәрәйек.

Ирдәүләт. Ебәрәйек. (*Шәмсулла үзе эсә. Үнан картка бирә. Эскәс икеһе лә баш кейемдәрен налып есқәйзәр.*)

Шәмсулла. Кара әле, бөтә Қызызар тауы ялт итеп тора бит.

Ирдәүләт. Ялт итеп тора.

Шәмсулла (*шешәне күтәреп, самалап, озак карап тора*). Эллә етмәйерәк қалды инде, карт?

Ирдәүләт (*тегенең қулындағы аракыға күрһәтә*). Хөкөмөң үз қулында.

Шәмсулла. Дөрөс. Үз қулында. (*Үзе эсә лә Ирдәүләтка бирә.*)

Ирдәүләт. Аракыға алдана торған замандар үтте бит.

Шәмсулла (*цсерә төшә*). Үтте ағай, үтте. Әурман күз яуын алып тора. (*Башына төртә.*) Әзәмдә фекер булырга тейеш.

Ирдәүләт. Бик тейеш.

Шәмсулла. Ак буяу түгел, кеше фекере яктырта был агастанзы.

Ирдәүләт (*ныж ицерә, урынинан тора*). Теләйем икән мин бөтә Уралдағы, хатта Рәсәйзәгеге имән-

дәрзә ағартам да сығам. Безгә нипочем ул! (*Биҙрәһе менән бұмалаһын барып ала.*)

Шәмсұлла. Ирдәүләт ағай, һин майҙанға тағы бер күз һалып сый әле. Һыйыр тиңәге-фәлән қала күрмәһен.

Ирдәүләт. Калмаң, қалһа, акка буяйбыз уны. Безгә бөгөн барыбын да нипочем.. Вот! (*Сыға.*)

Шәмсұлла. Тел тейзөрер әзәм түгел. Тырыш карт. (*Алыста шау-шыу, гармун, қыңғырау тауыштары шиетелә.*) Халқ құзғалды... Рәхим итһендәр, барсаһы ла. Их, рәхәтлеккә сызып булмай. Бер йырлап ебәрһәң инде! (*Шешәнең бөкөһөн тығып сүмкана һала.*)

Йырлар инем дә һүзәм юқ,
Йырламайса түзәм юқ,
Моңаяһындыр, сибәрем,
Яндарында үзәм юқ.

Ақ беләгендән тотайым,
Ай битеңде үбәйем.
Үпмәң инем ай битеңде,
Үпмәй нисек түзәйем?

Их, донъяның рәхәттәре! Мин бит үзәм счетовод бул-
һам да, хис кешеңе, илһам кешеңемен! Счет төймә-
һенең һәр теңмәһе шигыр юлы кеүек күренә миңә. (*Счет ала, тарта.*) Ектереп пар ат, Казанға туп-тура
киттем қарап... (*Сығып китә.*)

Іабан түйина килемеселәрзең йыры, шау-шыуы бөтөнләй якыная.

Әжмәғол, Дәүләтбай, Иштимер инә. Әжмәғол
бүләктәр эленгән колғаны күтәргән, Дәүләтбай сирек менән бал
тоткан, Иштимер балсық өйрәкте һығырта.

Әжмәғол. Бисә шулай срочнай кәрәк булғас,
председателең менән телефон аша һөйләш. Тұктаби-
кә двигатель хатығына тормаймы ни?

Дәүләтбай. Тұктабикә баһа юқ уға, Әжмә-
ғол ағай.

Әжмәғол. Һун?

Дәүләтбай. Телефон аша һөйләштем. Риза
түгел.

Э ж м ә г о л. Улайһа, аллаһы әкбәр... (*Карана*.)
Имәнгә быйыл да жорт төшөрмө икән ни? Дарыу
һөрткәндәр. Майзанды арырак яһарға кәрәк...

И ш т и м е р. Олатай, кәртнәйем эйтте, олатайыца
күз-колак бул, тине. Мөхәммәтша агай эйтте, Йәми-
лә апайыца күз-колак бул, тине. Мин нимә эшләйем
инде?

Э ж м ә г о л. Бар, үз тиңтерҙәрең менән уйнау
йөрө.

И ш т и м е р. Ярай, олатай. (*Китә*.)

Э ж м ә г о л (*зур кеңә сәғәтен сыгара, Дәүләт-
байға*). Председателендең аяғына йырыл: «Қәләш
кәрәк», тиң. Яуапты ун икеләрҙә бирернең. Эле—
уныны ете минут.

Д ә ү л ә т б а й. Биреп булһа, бирермен дә... (*Үтә-
ләр*.)

Ирзәр узғас, **У ц ғ а н б и к ә** менән Туктабикә үтә. Улар
икене бер төрлө күлдәк кейгәндәр. Буйга ла бер самалар.

Күлдарында төйәнсөктәр. Ашамлыктар булырга тейеш.

У ц ғ а н б и к ә. Анау Дәүләтбайзы эйтәм, имән-
дәй ир кейөнә әрәм булып йөрөй.

Т у к т а б и к ә. Эрәм булып йөрөгәндәр бил-
донсяла бер ул-ғына түгел инде, енгә.

У ц ғ а н б и к ә. Иншалла, фирештәнен «амин» ти-
гән сағына тура килеп, бәндәненә күцел күзе асылып
куймы ла бар.

Т у к т а б и к ә. Ғұмәр буйы шулай сиtlәтеп һөй-
ланың, енгә.

У ц ғ а н б и к ә. Мин сиtlәтһөм, һин тура ацла
(*Әйләнеп Туктабикәне баштан-аяқ жарап сыға*.)
Үзенә қарайым да уйлан торам, Туктабикә, һин бар-
за ни етте қыzzарың бер сittә торғон юнь белгән ир
өсөн. Матурлығың да, уцғанлығың да, буй-һының
да — күрер түзгә бәрәкәт! Валлахи, бәрәкәт, килен-
кәйем!

Шарқылдаңып көлөшәләр. Арттан Эжмәғол қыскыра.

Э ж м ә г о л. Карсык...

У ц ғ а н б и к ә. Хәзәр! Ғұмәр буйы кейһөз бала
кеүек булды ошо Эжмәғол! (*Сығалар*.)

Бер төркөм қыззар йырлан инәлдер. Араларында Иәмлегөл,
Манибәзәр, Менирә лә бар.

Кыззар йыры:

Һузыар алдым шишимәләрзән,
Таң атқан сакта,
Ағын һузыай, тынмай күнел,
Яраткан сакта.
Ел менән сәләм ебәрәм,
Таң атқан сакта.
Һандуғастар өззөрәләр
Мөхәббәт йырын,
Сәскә һайын һипкән был яζ
Мөхәббәт нурын.
Бер һинә генә йырлайым
Мөхәббәт йырын.

Манибәзәр. Иәмилә жайза қалды, қыззар?
Менирә. Күбәләкте әйтәм, әрекмән ауына эле-
геп жүймаһа ярап ине.

Бер қыз. Эләктерә торғаны Қотләхмәт түгел.

Иәмлегөл. Нинә, Қотләхмәт әллә қыз жара-
маслық егетме? Иәмилә артынан юкка ғына йөрөй
ул — ботинка тузырып, вакыт уззырып.

Манибәзәр. Мактансық ул Қотләхмәт.

Иәмлегөл. Құрәһен, мактаныр урыны барзыр.

Менирә. Әллә күзен төштөмө?

Иәмлегөл. Төшhә лә ғәжәп түгел.

Менирә. Уңыш теләйем.

Иәмлегөл. Һинә лә. (*Шул арала қыззар сәскә*
өзә-өзә сыға башлайзар.)

Манибәзәр. Башым әйләнеп йығылғансы
бейнейем әле бөгөн... Йығылham, Баян мине күтәреп
алыр инеме икән?

Менирә. Һин тәүзә йығылыш җара.

Манибәзәр. Билләһи, йығылам... (*Кыззар юк*
булалар. Бер жайынга һөйәлгән Менирә генә җала.)

Шекөр менән Ильяс инә. Шекөр «Ақтанық» көйөн уйнай.
Ильяс йырлап ебәрә.

Ильяс.

Ектем шул аттың ерәнен,
Ялы ергә тейгәнен,
Һөйзөм шул йәрзәң сибәрен,
Илдәрзә бер тигәнен.

Ақтаның буйзары жамыш,
Жамышы жатыш екән.
Эскәйзәрем тулы һағыш,
Тик ул һағышлы микән?

Мөнирә (үзе лә һиҙмәстән бышылда). Һағышлы... Бик һағышлы...

Ильяс (Мөнирәне күреп жала). Мөнирә!.. Һин нәмә тинең?

Мөнирә. Эйтмәнәмсө. Һинең йырыңды жина тыцланым.

Шөкөр. Һин жайғы арала шулай үсеп, һылху-
ланып киттең әле, Мөнирә?

Мөнирә (оялыбырак). Быйыл яζ. Май ямғыры-
нан һүң.

Шөкөр. Құζ теймәһен!

Мөнирә. Э һең ул тиклем жарамағыζ.

Ильяс. Бына ниндәй һәйбәт булып сыйты! (Шө-
көргө китеңгә ымлай.)

Шөкөр. Қүреп, төшөнөп торам һәм... китәм.
(Гармұның үйнап, бейей-бейей сыйып китә.)

Мөнирә (жайын артына үәшеренә). Їә, әйт,
Ильяс.

Ильяс. Анау сакта жыл көнө алдынғылар кә-
ңашмәһендә һине күрзем дә... Шунан бирле жайза
жына барғам да, нәмә генә эшләһәм дә, һин гел
әргәмдә кеүекћең. Мин уның һайын һәйбәтерәк бу-
лышыра тырышам... Эсәйем әйтә, тамакка нескәреп
киттең, ти... Үн һигеζгә етеп бер шулай булғаным юқ
ине. Э һин нинә өндәшмәйһең?

Мөнирә. Тыңла әле, Ильяс. Анау коштар нәмә
тип һайрай икән?

Ильяс. Улармы? Улар азашмаң өсөн һайраша-
лар, Мөнирә.

Мөнирә. Тағы?

Ильяс. Тағымы? Бер-беренен һағынған өсөн
һайрашалар.

Мөнирә. Тағы?

Ильяс. Шул инде.

Мөнирә. Миненсә, улар иң тәүзә һайрашып
табышалар, табышкас, һайрашып танышалар.

Ильяс. Уларзың әш енел. Бер урында йәшәйзәр.
Ә без икебез ике ауылда.

Мөнирә. Хатта ул якшы ла. Бер һағыныу үзе
ни тора!

Ильяс. Ярай за икебез әз һағынһақ...

Мөнирә. Мин һағынырмын...

Ильяс. Ысынмы, Мөнирә? (Мөнирәгә яқын
кила, беләгенән тоторға итә.)

Мөнирә (ситкә тайпыла). Һак бул, Ильяс, анау
сәскәгә күнған күбәләкте куркытырғын.

Ауыз әсенән мығырзап Шәмсұлла сыға. Уның тауышын
ишиштәс, Мөнирә менән Ильяс урман әсенә югереп инеп китәләр.

Шәмсұлла.

Ак беләгендән тотайым,

Ай битеңдән үбәйем.

Эй, ағай-әне, йәш-елкенсәк! Майҙан башлана, һәм-
мәгез әз рәхим итегез!

Үпмәс инем ай битеңде,

Үпмәй нисек түзәйем?

Майҙанға, майҙанға! (Утеп китә.)

Тұктабикә, уның артынан Дәүләтбай инә.

Дәүләтбай. Тұктабикә, тұкта әле.

Тұктабикә. Тұктаным.

Дәүләтбай. Эйтер һүзәм бар ине.

Тұктабикә. Булғас, әйт.

Дәүләтбай. Һүз тип ни, һүз генә түгел шул.

Тұктабикә. Йырың булға, йырлап бир, Дәү-
ләтбай ағай.

Дәүләтбай. Һин миң «ағай» тимә әле. Ике
йыл инде бисәһең қаңғырып йөрөйем.

Тұктабикә: Мин ун ике йыл ирһең әз, башты
ташқа һуғып булмай.

Дәүләтбай. Ниң башты ташка һуғырға,
Туктабикә. Үлгән артынан үлеп булмай бит инде.

Туктабикә. Уратма, Дәүләтбай ағай.

Дәүләтбай. Інинミニң «ағай» тимәй тор эле.
Етем күнелем һиң килеп һуғылды, Туктабикә. Гүмер
буйы һин мине беләһен, мин һине беләм, тигәндәй.
Өзөп кенә әйт тә күй.

Туктабикә. Ир уртаһы кешегә улай ук қау-
зыр булыу килемшәй, Дәүләтбай ағ... Уйлашайык,
кәңәшләшәйек.

Дәүләтбай. Уйлананаы үйланған инде.

Туктабикә. Яусы-фәлән ебәреү ҙә илдә юк эш
түгел, әзәм алдында йөз якты булыр ине.

Дәүләтбай. Эжмәгол картка әйтеп караным,
риза ул. Тик һиң өстәп анау тутығып яткан двига-
телегеззе һатмаксы була беззен колхозға. Беҙзекеләр
риза түгел.

Туктабикә (*токанып китә*). Элеге двигатель!
Шул двигатель аркаһында еләк кеүек бер бисә ирһөз
калған азмы икән ни әле ул карт төлкөгә? Инде
минең алдыма килгән ашқа тарақан булып төшөргә
йөрөймө? Мин тиң баҫырмын ул төлкөнөң тойрогона!
Туктабикә ярты юлда туктап қала торған бисә ту-
гел. Алаптай ауызын асып тапкан әйтөр нәмә! Майлыш
куз!

Дәүләтбай. Інин контрактовать ителгән мал
түгел дәбаха.

Туктабикә. Эйтмә лә. (*Пауза.*) Артымдан
илап қалыр балам юк, Дәүләтбай. Інинең балалары-
на әсә булырмын, Дәүләтбай. Мин тәүәккәлләнem,
Дәүләтбай... Теләһәң, бөгөн үк, хәзәр үк ал да кит!
Мин һинеке, Дәүләтбай!

Дәүләтбай (*шатлығынан ни эшләргә белмәй*).
Туктабикә! Йырлар инем моңом юк, илар инем ки-
лемшәс. Дәүләтбайзың корғажыған күнеленә лә
эркелеп шатлық тулыр көн бар икән. Кана үзенде
бер косақлайым, Туктабикә!

Туктабикә. Күй, улай сабырғыз булма. Кауы-
шыу сәғәтененең хазинаһына күл һонмай торайык,
Дәүләтбай.

Дәүләтбай (ике қулы менән башындағы кәпесен йәмшәйтеп һуға). Мин көтөргө риза! Үзенде бөгөн үк алып китәм! Хатта хикмәт сыйғарып алып китәм...

Тұктабикә. Хикмәтің генә ярамаçмы һун?

Дәүләтбай. Егеттәрзе һемәйтәйек әле! Йыуаш Дәүләтбайзың да бер мәрәкә сыйкының әйзә!

Тұктабикә (аптырап). Минең арттан йөрөгән еget юқ та.

Дәүләтбай. Эш былай, Тұктабикә. Бөгөн бәз-зен ауылдың Котләхмәт минең «Москвич»тә Йәми-ләне урлап касмаксы булып йөрөй.

Тұктабикә. Бына тағы яңы ауыззан иске һүз!

Дәүләтбай. Әжмәгол карт үзе әңгәмә һәйләп ктортто малайзарзы.

Тұктабикә. Қуй, булмаç әште һәйләмә. Теләһә кемгә әйәреп китергә Йәмилә етем бызау түгел дә.

Дәүләтбай. Шуға күрә теге тұкрайған еgetте һемәтергә кәрәк тә. Мин тегеләргә Йәмиләне урлашкан булып йөрөйем дә, ығы-зығыла «Москвич»кә ултыртып, Йәмилә урынына үзенде алам да китәм. Бер аzzан һин бына ошо төп башына килеп ултыр. Калғанын үзем жаармын.

Тұктабикә. Әйзә һинеңсә булын, Дәүләтбай, тамашаға тамаша өстәлһен! (Пауза.) Береңе тутықтан двигателгә жүшкіп кәләш яусыларға йөрөй, икенсеңе көпә-көндөз бынау заманда қыз урларға маташа. Һаташкандар! Ишерек баштар! Айнитыр әле һеззе Дәүләтбай менән Тұктабикә. (Капыл рухланып тақмак әйтә, тыпымдатып бейең башлай.)

Тұкта, тұкта, Тұктабикә!

Тұктабикә, тол бикә.

Тұпымдатып бейең килә —

Кем үзін был бисә?

Дәүләтбай (сәбәкәй итә). Дәүләтбайзың!

Тұктабикә. Тұкта, тұкта, Тұктабикә,

Тұктатың да әйләнер,

Был бикенең, һай, кем менән

Сәсе сәскә бәйләнер?

Дәүләтбай. Дәүләтбай менән!
Тұқтабикә. Тұқта, тұқта, Тұқтабикә,
Тұқтабикә ни әйтер?
Дәүләтбайы низәр әйтін,
Тұқтабикә шуны әйтін.
Мин-минлектән миңрәүзәрзе
Ошо икәү немәйтін.

Дәүләтбай (*кул саба*). Бына әйттең, исмаһам...

Тұқтабикә бейей-бейей сығып китә. Дәүләтбай уға әйәрә. Йәм илә, уның артынан Котләхмәт, һуңырак Иштимер боясабося сыға.

Котләхмәт. Бер генә минутка тұқта әле, Йәмилә.

Йәмилә. Мин ашығам.

Котләхмәт. Ярты бына минутка.

Йәмилә. Йә, тұктаным.

Котләхмәт (*өзөлөп*). Кояш артынан йөрөгән ай кеүек, икенсе Ыыл йөрөйем бит инде, Йәмилә. Ни нәмәм оқшамай һуң һиңдә? Төндәр буйы уйлап ятам — қыз яратмаң бер генә қылышымды ла таба алмайым.

Йәмилә. Бәлки, ысынлап ундағы қылышың юктыр. (*Көлә*)

Котләхмәт. Юқ шул, Йәмилә. Бына һанап сыйғам: Котләхмәт бына тигән тракторист — бер булдымы? Аксаны, икмәкте көрәп алам — ике булдымы? Комсомолда бер шелтә алғаным юқ — өс булдымы? Былтыр бына үзәмә яңы өй һалып ебәрзәм, мотоцикл менән патефон алдым, Ыыл башынан «Совет Башкортостаны» газетаһына язылдым — былар бөтәһе бергә дүрт булдымы? Саманан ашыу эсмәйем, тәмәке ауызға алғаным юқ, ғәрип-ғәрәбә түгелмен, нәсел-ырыуым бына тигән.

Йәмилә. Кара әле, Котләхмәт, һин бик шәп кеше икәнің дәбана.

Котләхмәт. Бик шәп шул. Үзенде өф итеп кеңә тотормон, ауыр эш эшләтмәм, утынын-һынын үзәм кертермен. Теләгәнен ашарның, теләгәнен кейерһең... Главный — мин һине яратам.

Йәмилә. Ана шул главныйында бөтө хикмәт, Котләхмәт.

Котләхмәт. Һин бына тигән алдынғы тауык фермаһының мәдире. Йөрөк менән уйлама, ақыл менән уйлап кара — минең кеүек егетте сәсеп үстеп-реп кенә булмай ул. Сознательныйырак уйлап кара тағы бер тапкыр.

Иштимер (*агас башынан*). Хороша, хороша, замечательная. Сознательный булыу кәрәк обязательная.

Котләхмәт. Иштимер, анау қыуак артында минең мотоцикл тора, бар шуға ултырып уйна. Бар, Иштимер, бар...

Иштимер. Мотоциклға ултыртып ултыртырған булмаһын түлке.

Котләхмәт. Юк.

Иштимер. Ярай улайһа. (*Китә.*)

Котләхмәт. Эйт һин, Йәмилә, килмәгән ерем булға, тураһын әйт, мин төзәтергә тырышырын. Қояш тирәһендә йөрөгән ай кеүек...

Йәмилә. Минең өсөн ана шул ай кеүекһең һин, Котләхмәт. Шәүләң бар, Ылың юк...

Котләхмәт. Бәлки, һин генә һиҙмәйһендер, эсем тулы ялқын.

Йәмилә. Кауышһақ та без һинең менән тояш менән ай кауышкан көнде генә кауышырбыз. Фәйеләштән булмаһын! (*Көлә. Югереп сыға.*)

Котләхмәт. Ниндәй тәкәббер! Эжмәғол қызы! Ярай, қызықай! Һин барыбер минеке буласақһың. Әгәр һүзөмдән кире қайтһам, башым кәпәс күрмән! (*Кепкаһын ергә һуға. Папирор токандыра.*)

Ашырып Баян иш.

Баян. Қызызар қайза?

Котләхмәт. Мин һинә қызызар бригадире түгел бында.

Баян (*кепканы күрөп*). Қәпәс һүктыңмы? Қәпәс һуғып қына әтәс булып булмай ул, туған.

Котләхмәт. Құп теленә һалынма, юғиһә асыл кошондан Шөкөр узаман ауына килеп әләгеүе бар.

Баян. Эләкмәйерәк торһон әле. Э һин кәпәс орғансы, башынды анау имәнгә һуғып қара, бәлки, тинтәклегең сәсрәп сыйыр, кейәү аламаһы. (*Китә*)

Котләхмәт. Пожарник! (*Бармақтарын ауызына тығып асе һызыры. Шөкөр, Дәүләтбай сыға*).

Шекөр. Бойор, ханым-солтаным!

Котләхмәт. Йырма әле шул ауызынды! Эш ризалық менән барып сыйманы, егеттәр. Тимәк, урлап касабың!

Шекөр. Урларға булғас урларға! Э җалайтып урлайбың? Эжмәголдоң акбуз аты юк бит беззә!

Дәүләтбай. Эгәр кәрәк сакта минең дә йомошто тыңлар булһағың, барын да үзем рәтләйем.

Котләхмәт. Колон булырға риза, Дәүләтбай ағай!

Шекөр. Э җалайтып урлайбың?

Дәүләтбай. Мә, Котләхмәт, һинде «Москвич»-тең аскысын. Һин бер аззан машинаны ходка ебәреп, кабинала көтөп ултыр. Мин «Іүзәм бар» тип Йәмиләне майҙандан сакырып сыйғарымын. Ул мине якын ағайы күрә, шикләнмәц. Қыз төрөргә шаршau бармы?

Шекөр. Құл дәүмәллеге.

Дәүләтбай. Булды. Уны машинаға килтереп күйығың. Төшөндөгөзмә?

Котләхмәт. Төшөндөк.

Дәүләтбай. Мин қыззы алып килгәс тә, һин сразу газ бирернең дә, туп-тура Актаңыкка тондорғон. Аңлашылдымы? Өс минуттан өйзә булырбың!

Котләхмәт. Аңлашылды.

Шекөр. Э мин?

Котләхмәт. Һин күзәтеп торорғон. Ул-был булһа, әзәр тор!

Дәүләтбай. Уны ул-был сыймаңлық эшләрбез инде.

Котләхмәт. Вәғәзә! Эй, Шекөр, әллә һин минең мотоцикл менән алдан елдерәһенме? Апайыма хәбәр итергә кәрәк. Эзәрләнеберәк торһон. Қәләш алып қайтыу бәрәс алып қайтыу түгел бит.

Дәүләтбай. Был да мең ақыл.

Котләхмәт. Ыскын, Шекөр!

Шекөр. Була ул! (*Китә башлай*.)

Котләхмәт. Аракың мул булһын.

Шөкөр. Магазин үз кулыбышша! (Китә.)

Дәүләтбай. Билдә бирмәй генә башта май-
занға барайық. Котләхмәт, һин, шик-фәлән тыұма-
һын өсөн, бер бейеп алнаң да ярап.

Котләхмәт. Бейейбез уны, дошмандарзың
йөрәген яндырырлық итеп бейейбез, Дәүләтбай ағай!
Ух! (Артта шау-шыу, гармун, бейеу ишетелә.) Донъя-
лары тигез кешеләр күңел асалар. Беҙ әз тигезләрбез
әле ул донъяны! (Урман әсенә инеп китәләр.)

Иштимер югереп инә, балсық өйрәген һызығыра.

Иштимер. Мотоциклы осто! Фиу. Тәки ултырт-
ты теге кара тауық. Апайыма күз-колак булайым
әле. (Утә.)

Шәмсулла инә. Ул айнымаған.

Шәмсулла. Эй, ағай-әне, йәш-елкенсәк, карт-
корол! Майғанда көрәш башлана! Барсағың за йәүит-
сә булығың! Дейеу менән Алпамыша көрәшә! Мәхрүм
булып қалмағың! Пока! (Утә. Ұның артынан бер
нисә йәш-елкенсәк майғанды югереп уза.)

Әжмәғол картты Ұңғанбикә майғандан ситкә
алып сыйа.

Ұңғанбикә. Каптыңмы, карт бесәй?

Әжмәғол. Ни фәйебем бар, жарсылык?

Ұңғанбикә. Белмәмешкә налыша бит әле,
сүйин бит!

Әжмәғол. Эйтеп һөйлә, жарсылкай.

Ұңғанбикә. Юхаланма, балланма! Эсенд тулы
этлек уй. Қешегә әзәп кермәгес, кермәй икән, билләһи!

Әжмәғол. Әзәпхөзләнеп нимә эшләнеп һүң әле,
Ұңғанбикәкәй?

Ұңғанбикә. Ұңғанбикә, Ұңғанбикә! Алма кеүек
жарсылың бар вакытта жаршы төшөп бейергә ниңә
Тұктабикә киленде сакыраһың һин? Бейергә аяғым,
шартлатырга бармағым юқмы ни минен?

Әжмәғол. Хаталық булды, жарсық. Икегез йәнәшә инегез. Буй-һынығың ҙа, күлдәктәрегез ҙә бер иштән.

Уңғанбикә. Булһа һун?

Әжмәғол. Бейей-бейей ҭызып кителгән дә, һинә килеп баҫам тип, уға килеп баҫканмын, күрәһен, тәһәрен.

Уңғанбикә. Яйлама ла, майлама ла, күззәрең-дән күреп торам... Эйттем мин Туктабикәгә, бер остан алма күлдәклек тип, тыңламаны? Уның бер хәйләһе булғандыр әле, мөғайын.

Әжмәғол. Булмаң, жарсық. Қиленгә һүз тей-зөрмә!

Уңғанбикә. Һин яклама уны! Тай тойроғона йәбешкән дегәнәк кеүек, йәш-елкенсәккә эйәреп йөрөр сағыңмы? Эсеп ултыр ана тал төбөндә балыңды! Һинең майҙанда бейер сағың әллә қасан үткән инде.

Әжмәғол. Үтмәгән! Әле етеп кенә килә. Типһәм тимер өзөрлөк, һүкхам айыу йығырлық ир әле мин!

Уңғанбикә. Хәсрәт тиһәм, аз булыр, ахмак тиһәм, күп булыр. Исмаһам, бер һынабырак жара узеңә.

Әжмәғол. Карапаң да, жарамаң да, торғаны менән бәһлеүән.

Уңғанбикә. Бәһлеүән! Харап икән, билләһи! (Такмаклан бейей, һуңырак Әжмәғол да һелкенә башлай.)

Ат аӡғыны картайһа,
Ағас күрһә ышыныр,
Ир аӡғыны картайһа,
Бисә күрһә ымһыныр.

Кабық кеүек как арқаң,
Камыт төңлө қалтайған,
Билгә еткән һакалың,
Кылған төңлө, һарғайған.

Муртлап бәткән һөйәген
Шалтыр-шылтыр шалтырай,
Шырт-шырт иткән быуының
Баҫкан һайын қалтырай.

Шул кейөнсө оялмай,
Колактарын қарпайтып,
Кулбаштарын уйнатып,
Кашын-күзен ақшайтып,

Бер эйелә, бер сүгә
Төшкән була бейергә,
Майландырып күззәрен
Түктабикә киленгә!..

Хурлык, билләхни!

Э ж м ә ф о л. Кыззар тауын һелкетә
(*ергә тибел қуя*),
Эжмәғол карт бақканда.
Йөрәктәрҙе елкетә,
Эжмәғол карт бақканда.

Теле менән таш ярыу —
Эжмәғол карт бақканда.
Мыйығында — хикмәте,
Һакалында — көзрәте.

У ң ғ а н б и к ә. Мин тотонһам утарға,
Эйәгендә йөн җалмаç.
Телен тыймаç ауызында
Икмәк ашар юнь җалмаç.

Бейей-бейей арып, икеһе ике төп башына барып ултыра, сак
тын алалар, «уф» та «уф» киләләр.

У ң ғ а н б и к ә. Рәтен киткән инде, өтөк! Минең
менән ярышкан була тағы!

Э ж м ә ф о л. Постой, бисә! Мин өтөкмө! (*Никереп
тормаксы штә, бил ебәрмәй.*)

У ң ғ а н б и к ә. Йин шул!

Э ж м ә ф о л. Минме?

У ң ғ а н б и к ә. Йин, йин!

Э ж м ә ф о л. Намыçка теймә, қарсык. (*Никереп
тора.*) Намыçка бик тейһән... беләнеңме?

У ң ғ а н б и к ә. Артың менән кәртә емерерһенме?
(*Baça.*)

Әжмәғол. Мин дулаһам, кәртә емереп кенә
калмам. Мине қызырыма! Мине қызырынаң, Туктаби-
кәне урланым кастым киттем булыр!

Уңғанбикә (тыныс). Алықамы инде?

Әжмәғол. Целинаға! Хатта аръяғына ла мөм-
кин... Эллә мин қыз урламаған ирме?

Уңғанбикә. Ниндәй хан қызызынын урланы икән
был?

Әжмәғол. Э үзенде кем урланы? Мин түгел-
ме ни?

Уңғанбикә. Эстәғәфирулла, тиһәм, әз булыр.
Нинә һин күзгә терәп алдашаһың, ир актығы? Има-
ның қайза һинен?

Әжмәғол. Имандың қысылыши юқ бында.
Минең һине урлап қайтканымды бөтә ил белә.

Уңғанбикә. Урланың аузызыңа өзөлөп төшкән
алманы!

Әжмәғол. Урланым тигәс, урланым!

Уңғанбикә. Өтөк! Бисара! Йолкош! Калым
түләргә бер корсанғы тайың да булмағас, атайың
килеп минең атайымдың аяғына йығылды бит. Бо-
ронғо һалдат дұслығы хөрмәтенә карттар үз-ара
килештеләр әз... Шунан һүн һин, хурлыктан касып,
төндө арық ат менән килеп мине алып киттең. Етмә-
һә, ярты юлда арыны ул атың. Мактансың!

Әжмәғол. Уныңы пустяқ! «Әжмәғол кәләш
урлап қайткан!»— тигән хәбәр шунда ук тирә-якка
таралып киттөм? Китте! Бөтә ғәләм һимәз қалъя
бешкән қаҙан урынына қайнанымы? Қайнаны.

Уңғанбикә. Үзен бутағас, қайнай инде ул.
Асыуымды бик жабартың, бел уны, картлас, ил ал-
дында фашлап хур итәм үзенде, рисуай қылам! Қыз
урланым тип қырқ йыл мактанған аузың тиң ябы-
лыр. Атайың мәрхүм үәз һыны түгеп килемәһә, әлегә
саклы буйзак йөрөр бер мәжнүн инең бит һин, алла
коло! Шәпкә сыккан! Бар кит! Құз алдында һерәйел-
торма! Түшәгем харам булғыры!

Әжмәғол. Қуй, жарсың, үткән эштән төш якшы.

Уңғанбикә. Ана бара юлың, тим бит!

Әжмәғол. Қайза китәйем?

Уңғанбикә. Дүрт яғың қибла.

Ә ж м ә ф о л. Төшөндөм, жарсык. (Үйүн, ийр ишетелгэн якка китэ башлай.)

Уңғанбикә. Унда түгел.

Ә ж м ә ф о л (кире якка борола). Ярай, жарсык.

Уңғанбикә. Унда ла түгел!

Ә ж м ә ф о л (ауыл яғына борола). Ауылғамы?

Уңғанбикә. Ауылға. Бар, кайтып картуф әрсей тор!

Ә ж м ә ф о л. Күшкас ни... (Китэ.)

Уңғанбикә бая Дәүләтбай Туктабикәгә эйткән төп башына ултырып җала. Бер аззан Туктабикә сыға, Уңғанбикәне күреп, кире урман эсенә инеп китэ.

Уңғанбикә. Утте ошоноң менән ғұмерзәрем заяға! (Карты артынан иоҙрок күрһәтеп җала. Бер аз үйланған, нәмәлер хәтерләй, ыйилмай:) Уңғанбикәне урларға йөрөгән егет булманы түгел, булды. Тик ул һин түгел, Сәйфөлмөлөк ине. Сәрби еңгә артынан хәбәр үзә ебәргәйне. Бөгөн төндә икенсе әтәс қыскырғас та өй артындағы қайын эргәһенә сыйкыны, тип әйттергәйне, пар атым урамда торор, үзем кәртә ашағына һикереп төшөрмөн дә үзенде ебәк шаршауға төрөп кенә алып сыйырмын, тип әйттергәйне. Эйткән һүзे ниндәй бит: ебәк шаршауға төрөп кенә...

Уңғанбикә мауығып һәйләнгәндә, Дәүләтбай қыуак артынан сыға; уның һүзен ишетмәй, ишара янап, машина заводить итергә куша. Үнан әур шаршаузы Уңғанбикәнең башына килтереп каплай һәм шунда ук баштан-аяқ төрөп ала.

Уңғанбикә. Я рабби.

Дәүләтбай (күтәреп ала). Бына, бикәсем, һин минең қуйынымдаңың. Бикәм, бикәм, бикәсем, матурым, һин көләсем! (Үны күтәреп бер эйләнә.) Тик һин үзем һүз қушмай, өндәшмә лә, йөзөңдө лә асма, йәме, бикәсем! Мәрәкә итәйек әле үззәрен. (Уңғанбикәне күтәреп қыуак эсенә инеп китэ.)

Сәхнә буш тора. Шәмсүлла югереп керә.

Шәмсүлла. Себер китерлек эш, йәмәғәт! Әле генә ошо ерзән әзәм урлап киттеләр! Әй, әй, тим! Барсағың ژа бында йәүитсә булығың!

Баян менән Манибәзәр югереп сыға.

Баян. Кемде урлағандар? Кем урлаған?

Шәмсулла. Машина эсендәге Котләхмәттен
кылыш танауынғына күреп жалдым.

Баян (*Манибәзәргө*). Кайза Йәмилә?

Манибәзәр. Улар шишимәгә ныу эсергә төштөләр.

Баян. Былай булғас төштө инде. Котләхмәттен
ныуының жана икән. Китте Йәмиләбез...

Иштимер югереп инэ.

Иштимер. Шаршауға төрөлгөн әллә кемде
«Москвич»кә ултыртып алыш киттеләр. (Көлә.)

Баян. Кемде булын, апайыңды! Ниңде қыскырманың?

Иштимер. Қыскырзым да, тауыш сыйманы.

Баян. Асық ауыз! Бына колак кактың хәзәр
апайыңдан.

Иштимер. Ап-ап-айым! (*Илап ебәрә.*)

Баян. Ебеп торма. Бар, ауылға югер. Қыуа
сығырға Мәхәммәтша аттарзы егә торһон.

Иштимер. Апакайым! Апакайым! (*Тыптырсынып илай.*)

Баян. Ыскын хәзәр үк, югерә-югерә иларыны.

Иштимер югерә.

Шәмсулла. Асық ауыззар! Егет актыктары!
Бына тигән қыззы урлаттығыз. (Арлы-бирле йөрөп
қыскыра.) Барсағыз ژа бында йәүйтсә булығыз, эй,
эй, тим!

Баян. Был малайға ышаныс үк. Ауылға үзәм
югерәйем. (*Манибәзәргө.*) Нак бул, нине лә сәлдер-
мәһендер! (Китә.)

Ильяс менән Менирә, қыззар, егеттәр сыға.

Менирә. Нимә булған? Ниңде уйын тарапалды?

Манибәзәр. Йәмиләне урлап киткәндәр.

Қыззар. Йәмиләне?

Йәмләгөл. Булмаң та. Ысынлапмы?

Шәмсүлла. Ысын шул. Үзөм күреп қалдым.
Ильяс. Йыйын алйот, тапкандар һөнэр!

Халк гөж килә: «Ниткән эш был?» «Кыуа сыйырға кәрәк»,
«Тотоп түкмау аз быларзы», «Мошениктәр!»— тигэн һүззәр
ишетелә.

Шул сак Йәмилә сыға.

Мөнирә. Йәмилә бында бит!

Манибәзәр. Әй, әхирәткәйем, нисек жасып
котолдон?

Йәмилә. Кемдән жасайым мин?

Йәмлегөл. Ынне урлап киткәйнеләр бит!

Йәмилә (көлә). Қөпә-қөндөз һаташма, Йәмле-
гөл!

Шәмсүлла. Былай булғас, қыżзарзы барлап
сығам. (Счетын һала баштай.) Йәмилә бында. Йәм-
легөл бындамы?

Халк. Бында, бында!

Шәмсүлла. Манибәзәр бындамы? Мөнирә
бындамы? Рәшиզә бындамы? Қемәрбаныу бындамы?
Фабдрахман қыżзары бындамы? Алмагөл бындамы?
Нуря бындамы? Хисмәт Хәзисәне бындамы?

Халк. Бында, бында!

Мөнирә. Э Туктабикә апай җайза?

Шәмсүлла (кыскыра). Туктабикә, Туктабикә!
(Бөтәне лә кыскырып әзләй баштайзар. Шәмсүлла
урал килә.) Дәүләтбай иртәнән бирле урала ине
уның тирәһендә. Ин якшы доярканан қолақ қактық
былай булғас! Председателгә ни тип яуап бирермен?
Йыйын асық ауыз! Туктабикә! Туктабикә! Юк, Тук-
табикә.

Халк тағы гөjlәшә баштай. Туктабикә югереп сыға.

Туктабикә. Ниң һөрән һалаһызы? Нәмә бар?

Халк (иркен һулат күя). Туктабикә үзе...

Туктабикә. Туктабикә Туктабикә инде. Нин-
дәй һуғай баҙары был?

Манибәзәр. Эллә кемде урлап жаскандар.

Туктабикә. Кем урланған? Ауызығызы һыу
уртланығызымы эллә, ниң өндәшмәйнегез? Кем ур-
лаған?

Шәмсүлла. Үзөм дә точно ғына белмәйем шул. Қызыры күтәреп машинаға ултыртканын Дәүләтбайға оқшаттым.

Тұқтабикә. Дәүләтбай? Булмаң, булмаң! Минән башка тейер кешеһе юқ уның.

Шәмсүлла. Хозай һақлағас, һиңдә теймәгән шул.

Тұқтабикә. Бына ниндәй булып сыйты ул, таҫма тел! Ызыаш булып қылана, эсендә юха йылан ята икән. Йөзөнә әйләнеп карар булһам, исемем Тұқтабикә булмаһын!

Ильяс. Бына һиңдә Ызыаш Дәүләтбай!

Йәмлекөл. Астыртындыр ул.

Тұқтабикә. Һең тел тейзәрмәгез уға, үзөм әрләгән дә еткән. (Бая Уңғанбикә ултырган төңкә килеп ултыра.)

Махибәзәр. Былай булғас, кемде урлағандар һун?

Менирә. Бөтәһе лә буш хәбәр. Эйзәгез уйынға китәйек.

Шәмсүлла. Құрәһен, сит ауыл қызы булғандыр! Тише! Һәммәгез әз майғанға йәүйтсә булығыз. Уйын дауам итә!

Халқ таралыша баштай. Хәле бөтөп Әжмәғол килеп ине.

Әжмәғол. Қызыымды кем урлаған?

Шәмсүлла. Қызың бында, борсолма!

Әжмәғол. Ә карсығым қайза? Минең қарсық қайза? Үңғанбикә қайза? (Тұқтабикәне күреп қала, арқаһынан килеп һынпай.) Ә... қарсық бында икән. (Тұқтабикә әйләнеп караі.) Постой! Қайза минең қарсық? Табып бирегең хәзәр үк қарсығымды! (Халқ араһынан әзләй.)

Шәмсүлла. Қарсығындың күлдәге ни төсәлө ине?

Әжмәғол. Алһыу ал, буй-буй шакмақлы ине!

Шәмсүлла. Дәүләтбай машинаға күтәреп ултыртканда, алһыу күлдәк итәге күренеп қалды шул.

Әжмәғол. Алһыу күлдәкле булһа, минең қарсық ул. Шайтан балалары, берзән-бер бисәмде урлағандар!

Тұқтабикә (*шарқылдаң көлә*). Былай булғас, теге тутыккан двигателенде қарсығыңа қушып бир инде. Бирнәне шул булыр. Бына ниндәй ژур мәшәккеттен осона сыйктың бит, Әжмәғол яусы!

Бетәне лә көлә баштай.

Әжмәғол. Нинә ауыз күтәреп кешнәйнегез hez? Ниндәй ирмәк таптығыз? (*Ары-бире югерә*.) Көлөргә түгел, иларға кәрек! Көләш урлай торған заманамы ни хәзәр? Кайза закон? Кайза начальство? Ни қарайзар улар бынау салт аяз көндө? Әзәм қарактарын хәзәр үк тотоп асырға, кисергә, атырға кәрек! Бирегез миңә хәниәр, бирегез қылыш! Револьверт бирегез миңә! (*Аяқ тибә, сыға баштай*.)

Халқ шарқылдаң көлә.

ШАРШАУ.

ӨСӨНСӨ ШАРШАУ

Котләхмәт йортоноң ишек алды. Йорт тойма менән уратылған. Алың түгел аласық. Өй қаршыһында яңы келәт. Ишек алдында сұуал. Кәмилә һыузын җайта. Һыузың бер күнәген җаңанга нала, икенсөнен болдорға ултырта.

Кәмилә. Уф! Құпме әйтәм ошо Котләхмәткә — йә кәләш ал тим, йә өйгө вадапрауд индер тим. Әллә ниндәй монһоз бер бәндә булып сыйты. (*Һыузы өйгө индереп нала ла күнәктәрен үәпле бағана башына илтеп әлә.*) Вадапрауд керетһә, һыйыр науа торған иликтр алға, кер йыуа торған машина килтерһә, минә килен дә кәрәкмәй. Ул сакта мин үзәм килен. (*Нәмәлер күрә.*) Көш-көш! Бынау Иркәбикә қарсыктың сыйбар тауыры җүйманы бит шул қыяр түтәлен! Кө-өш! Үләт йыққыры! (*Көйәнта һелтәй.*) Кунак та килмәй бит үззәренә, исмаһам, тотоп һуырзар ине шул мәлғүнде! (*Болдорға килем ултыра.*) Мин яратканы килмәй, килгәнен мин яратмайым тип йөрөһәң, ғұмергә буйзак қалырғың. Қүзенде йом да ал да кил. Қылғас, килен була ул. Ул сакта әсәйен урынына қалған апайың, тәйнә булып, түр башына менер ине. Менер ине лә, моңайып йырлап, тик ултырыр ине. Бына шулай итеп:

Дарьяларға қарап, ярғың тимә,
Дарьяныңа күрә яры бар.
Бәндәләргә қарап зарғың тимә,
Бәндәһенә күрә зары бар.

Иллә яратам да ошондай үтә моңло йырзы! Йөрә-
гемдән ебәк еп үтеп киткән шәй була.

Һарғайып та тандар аткан бер мәл,
Таштар тәсбих әйтер мәл икән,
Михнәт эстәрендә үтмәһә лә,
Үтеп киткән ғұмер йәл икән.

Илаһаң да, йырлаһаң да, үтәһе ғұмер үтә инде. Құк-
рәп ултырған сәскә лә тойола. (Үз хисенә үзе бире-
леп ултыра.)

Урамда мотоцикл тауышы. Капта тәбондә тұктай.

Кәмилә (*hiçkənen kıtə*). Ниткән эш был? Бы-
нау вакытта таралған набан түйін буламы?

Шекөр гармуның құлтығына қыстырып жапканан атылып
килеп инә. Уның бите тузаңлы.

Шекөр. Коңағый, һөйенсө! Килен төшә!
Кәмилә. Кайзан төшә?
Шекөр. Элбиттә, құктән түгел.
Кәмилә. Кайза төшә, ниңә төшә?
Шекөр. Ошонда. (*Kүрһәтә*.) Ә ниңә төшкәнен
мин үзем дә белеп еткермәйем эле.

Кәмилә. Арыу ерзәнме? Заты кем?

Шекөр. Исемен-атын ырыуын-затын һорап та
торма. Килмәгән ере юқ. Үзен бер қашық һыуға
нал да йот. Во! (Үзе қазандан сүмес менән һыу
алып эсә.)

Кәмилә. Бирнәлеме икән?

Шекөр. Бирнә генә түгел, коңағый, хазина!
Алтын таус!

Кәмилә. Іин, Шекөр, ашықмай ғына нәмәләре
бар, нәмәләре юқ — бөтөһен дә бәйнә-бәйнә һөйләп
бир.

Шөкөр. Һөйләп торорға вакыт юқ. Қилен бына хәзәр төшә.

Кәмилә. Нисек хәзәр?

Шөкөр. Шулай. Тик, қозағый, һин аптырап калма. Қәләште сак қына йәшереп алып киләләр, шулай тура килде.

Кәмилә (*төшөнөп*). Уныңы була торған хәл. (*Капыл исенә төшә*) Қилен төшә тип торабыз, қырк эш қырылып ята! Қаған асырға кәрәк, қамыр ба-сырға кәрәк, изән йыуырға кәрәк, өйзө йыйырға кә-рәк. Үн икенең берене юқ. (*Ары һүгыла, бире һүгыла*.) Гөлнисаңы қунакта, Миннисаңы йыракта, Мин-ләхмәте қалаға китеп олаккан. Инде нәмә қылышыра? (*Үң яқтағы күршеләренә барып қыскыра*.) Гөлсирә, Гөлсирә, ин әле тиң генә. (*Һүл күршегә қыскыра*.) Иркәбикә инәй, Иркәбикә инәй! Намазыңды ташлап булға ла ин әле! (*Коймага менеп урам аша қыскыра*.) Сабира апай, Сабира апай, ти-м! Комғаныңды күй ژа безгә кил, тиң үк! (*Папирос сығарып токандырган Шөкөргә*.) Һин нәмә, язуа еңгән батыр кеүек, түш киреп бағып тораһын?

Шөкөр. Минең үземден әшем бар. (*Богазына сиртеп*.) Был яқты қарага кәрәк.

Кәмилә. Уныңы магазиндән сыйып жасмаç. Минни күшам, шуны тыңла. Бар, мәгәрәпкә төшөп май килтер, арткы келәттән бал килтер, таузып итеп утын киç, малай югерт көтөүгә, бер тәкә қызып тайтар-һын, йорт алдын һепереп түй. Эшең бөткәс, миңә әйт! Табырмын! (*Үзе әле нәмәгә тотонорға ла бел-мәй*.)

Шөкөр. Була ул, қозағый. Без, без, без инек, без ун ике қыз инек. Келәткә керзек бал ашанык, бағза төштөк май ашанык! (*Гармұнын йәспле бағанаға әлеп түя ла китә*.)

Кәмилә. Яланып йөрөмә һин унда, ишетінен қолағың!

Иркәбикә, уның артынан уқ Сабира керә.

Иркәбикә. Намазымды бүлдерзен, изге әшкә булғын, Кәмилә килен.

Кәмилә. Изгенең дә изгеңе — йортка килен көтәбез.

Сабира. Бәрәкәте менән килем. Эйзәгез, ултырып доға қылайык. (*Доға қылалар.*)

Иркәбикә. Бер үә генә һөйләнмәй инегез, әллә капылырак булдымы?

Кәмилә. Капыл шул. Ана Шөкөр артынан хәбәр иттергән — хәзәр килен алып тайтам тигән.

Сабира. Был сактағылар шундайырак шул. Анау Хисмәт карттың уртансы улының теге шуфир малайы...

Кәмилә. Мин ни килен төшөрөп өйрәнмәгәс, рәтен-сиратын белмәйем. Кәнәш бирегез, инәйзәр.

Иркәбикә. Ниндәй ерзән, киленде әйтәм?

Кәмилә. Ошо ерзән инде. (*Карап.*) Кайза батты анау Гөлсиәр? (*Қартәгә барып қыскыра.*) Имәзмәгән балаңмы инде, килен! Илаһа, шартламаң әле! Бөтәбез үә илап үсқән. (*Карсықтар әргәнә кила.*)

Сабира. Зат-ырыуы арыу кешеләрме?

Кәмилә. Арыу, бик арыу.

Иркәбикә. Оло ерзән тип әйтеп тора бит һинә, ўә брсизәтел, ўә ситаут қызыллыр инде.

Кәмилә. Оло ерзән түгел, ошо ерзән тим.

Иркәбикә. Ошо ерзән булна ла, Қотләхмәт ни етте кеше менән аралашмаң.

Кәмилә (өйгә инеп шырпы, сыралар алып сыға). Эште ут менән һындан баштайык әле. (*Казан астына ут яға, өрә «өф-өф!»*)

Шөкөр (бер құлтығына силәк, бер құлтығына көршәк қыңтырған). Бер құлымда бал ғына, бер құлымда май ғына, килә ятам яй ғына. (*Юрамал абынған була.*) Ой!

Кәмилә. Фу, котомдо алды! Һин айыуга дуға бөгөргә қушың да шул.

Шөкөр. Кайза қуырға? (*Карсықтар ауыззарын сапылдатып алалар.*)

Кәмилә. Кесе яққа. (*Шөкөр инә.*)

Сабира. Ошо Кәмилә килен бал-майзан һисе зөвлөмәс.

Кәмилә (усакқа өрә). Ниндәй токанмаң усак булды был? Хәйерлегә юрағыз, инәйзәр.

Иркәбикә. Иншалла, уны менән килер.

Сабира. Юрайбың, юрайбың. (Өсәүләп усак өрөргә тотоналар. Усак токана.)

Кәмилә (ялана-ялана сыйып килгән Шөкөрғә). Тиң үк утын килтереп өстә. (Шөкөр баш сайкан китә.)

Гөлсирә инә.

Гөлсирә. Ниңә сақырзың, дәү еңгә?

Кәмилә. Килен көтәбез, Гөлсирә, бына-бына килерзәр. Ын сак қына күл арама керер инен. Юғиһә, бер үзем бишкә ярылырзай булып йөрөйем.

Гөлсирә. Нәмәләр эшләйем, әйт, дәү еңгә?

Кәмилә. Бер-ине көйәнтә һыну килтер, ак келәтте йыуып сыйар, йәштәрзе шунда күшүрбый, ике самауырзы ла қүй, бызау үзүрлүгү итеп җамыр баң, тәкә кайткансы өс тауық тотоп һүйзүр, аласыкта йолкоп та қүй, кейеζзәрзе, балаңтарзы сыйарып таң. Җалғанын үзем таармын. (Гөлсирә китә башлай.) Туктат эле. (Иркәбикә.) Инәй, анау сыйбар тауыгын йомортка һалмай, ахырыны. Шуны тотһак ярамаңмы, урынына оқшатканыңды һайлап алышың.

Иркәбикә. Былай мәшәкәт сыйккас, үзебез ҙә берәй нәмә уйлашырбый, иншалла.

Кәмилә. Ярап, барыбер. Бөтөрөлөп йөрө, Гөлсирә, табанындан ут сыйкыны. Үзем низән башлайым икән?

Гөлсирә. Тырышырмын, дәү еңгә. (Көйәнтә, күнәк алып һынға китә. Шөкөр утын килтереп усак-ка һала ла китә.)

Иркәбикә. Ын эшеңде сак қына җүйип тор, Кәмилә килен, кәңәшләшәйек, кәңәш иткән кәм булмаң, тигәндәр.

Сабира. Һүззә никахтан башларға кәрәк. Теге Нигмәтулла ла вафат булып китте. Ауылда никах укыр кеше лә җалманы.

Иркәбикә. Қөфөр Шәрәй аз-маң һукалай ти-зәр ҙә.

Кәмилә. Бер ҙә белмәйем шул.

Иркәбикә. Белгәндәре лә онотоп бөтте. Ана минең бабайым элек шыңғырзатып укып ебәрә торғайны, хәзәр оноттом, ти.

Сабира. Кәрешкәлә элекке мөтәүелли бар ҙа, бик эсә тиҙәр үзен. Укығаны ла ҝабул булмаң.

Кәмилә. Қотләхмәт риза булмаң, шәриғәт менән татыулығы юғырак шул уның.

Иркәбикә. Ярай улайһа, никах-миках менән баш ватмайык.

Сабира. Ниңе ватмаңта ти? Никах укытыу, хәйер-саңака биреү — шәриғәт күшкан эш. Ана, тимерсе Әхмәдулланың улы комсомол булһа ла, ата-әсә хәтерен һақлағас...

Иркәбикә. Қуй, Сабира. Ул да никах укытман. Инәһе буш хәбәр һөйләп йөрөнө шунда.

Сабира. Шәриғәт буйынса булмаһа, йола буынса ҝабул ит киленде, сенләүенде әйт, тупһаңа мамык мендәренде һал. Қызызар үзенә һыу юлы күрһәтерзәр...

Кәмилә (*хәтерләп*). Құнәктәрем дә ищкергән, көйәнтәм дә алама. Қилен иңенә нисек шуны һала-йым? Шөкөр, Шөкөр, тим!

Шөкөр (*балта тотоп сыға*). Бойор, ханым-солтаным.

Кәмилә. Ете кат ер астына төш, ете кат күккә мен, ете өйгә кер, вә әммә өр-яңы сәскәле құнәктәр менән өр-яңы сәскәле көйәнтә табып килтер.

Шөкөр. Була ул, қозағый! (*Койма аша һикерә.*)

Кәмилә. Мин эшемде қарайым, һең әз өйгә инегез. (*Инеп китә.*)

Иркәбикә. Хәзәр инербез.

Сабира (*Иркәбикәгә*). Тороп торсо сак қына. Никахһың туиңы шәриғәт ҝабул итмәй тиҙәр бит, Иркәбикә апай.

Иркәбикә. Селпәрәмә килгән шәриғәтенде җамыр менән йәбештереп кенә төзәтеп булмаң инде.

Сабирә. Тәүбә, тиң.

Иркәбикә. Тәүбә, тәүбә. (*Торалар.*)

Тамақ қыра-қыра Шәрәй керә. Ул өтөк кенә, йолкош қына бер кеше.

Шәрәй. Аманлықмы, ил инәләре.

Иркәбикә. Шөкөр.

Шәрәй. Шулай булһын. Эйзә бер доға қылып

алайык. (*Ултырышып бит һыйпайзар.*) Эле Гөлсирә балдың хәбәр итә һалды. Килен көтәһегез икән.

Сабира. Қотәбез, бойорған булһа.

Шәрәй. Никахын ни үзәм уқып бирәмдер инде, иншалла.

Иркәби кә. Никах-фәлән менән мәшәкәтлән-мәсکә булдың инде, Шәрәфетдин.

Сабира. Улай өзөп үк әйтмә әле. Бәлки уйлашырҙар. Бер ҙә булмаһа, Шәрәфетдин запаста торор, запас ашарға һорамай ҙа.

Шәрәй. Һорамай тип ни инде, еңгә, запас та астора алмай бит.

Кәмилә (*өйзән*). Иркәби кә инәй! Инегез әле.

Сабира. Әйзә, Шәрәфетдин, һин дә ин. Җала торған эшең юктыр.

Шәрәй. Был арала карт-коро араһында үлем-етем һирәгәйзә шул.

Иркәби кә. Аузындан ел алһын.

Сабира. Тәүбә тин.

Шәрәй. Тәүбә, тәүбә. (*Өйгә инеп китәләр.*)

Бер көйәнтә һыу күтәреп Гөлсирә җапканан керә.
Асык тәэрәнән Шәрәйзә күрә.

Гөлсирә. Бынау, көфөр Шәрәй картка әллә юкка әйттәм инде. Еңкәнеп килеп тә еткән. (*Өйгә инә.*)

Шәрәй (*өйзән тауышы ишетелә*). Әллә, изге сәғәткә тұра килтереп, бер төрьән уқып ебәрәйемме?

Гөлсирә кире сығып тағы һыуға кита. Шекөр инә.

Шекөр. Сәлдерзәм Хөбби жарсылтың көйәнтәне менән күнәктәрен. Карты үзған азнала ғына қала-нан алып қайткайны. Кем көйәнтәләре кемдең йылы индәренә килеп һалынасак бит, ә? Билләни, был күнәктәр, был көйәнтә менән үзәм һыу юлы башлар инем. (*Йәпле бағанаға итеп әлә.*) Хәзәр, давай, Шекөр, қулыңа непертке ал да был якты донъяны тузын болото менән қапла. (*Келәт алдынан непертке барып ала.* Өйзә был арала Қәмила ары-бире һүгыла, уның

тауышы йыш қына ишетелә.) Башланың! (*Бер զә*
хөлтәй алмай; өйзән Қәмилә қыскыра.)

Қәмилә. Шөкөр, Шөкөрйән! Күлсө бынау ка-
рауатты ак келәткә илтәйек.

Шөкөр. Була ул, қозағый.

Әйгә атылып инә. Шунда ук Қәмилә менән икәү қүпертеп
түшәк, ястық һалынған никелле карауат құтәреп сыйғалар.

Қәмилә. Ипләп, Шөкөр. Ишек яңағына бәрә-
нең бит.

Шөкөр. Була ул, қозағый.

Қәмилә. Әйзә, атла. (*Болдоржан төшәләр.*)

Шөкөр. Аста мамық түшәк, естә ебәк юрған,
куйында йәш кәләш. Шуларзың бөтәһе лә бер кешегә
бит, ә? Рәхэттең сиге ошолор инде.

Қәмилә. Атла.

Китәләр.

Шәрәй (*өйзән*). Ошондай ут кеүек көндө Мөхәм-
мәт пәйғәмбәр ком сүлендә дәһризәр менән һуғышып
йөрөгән...

Иркәбиқә. Уныңын үзебеҙ ә беләбеҙ.

Қәмилә менән Шөкөр урап килә.

Қәмилә. Хәзәр һеперткеңә тотонһаң да ярай.

Шөкөр (*hепертке ала*). Эшең шул булғас ни.
Их-ма! (*хөлтәй-хөлтәй үйрлап бейей.*)

Без улай Җа итәбеҙ,
Без былай Җа итәбеҙ,
Һоратканда килмәгәнде
Урлайбыҙ Җа китәбеҙ.

Улай Җа алдырырбыҙ,
Былай Җа алдырырбыҙ,
Қәрешкәнең егеттәрен
Кәләшһеҙ җалдырырбыҙ.

Улай итһәк тә ярай,
Былай итһәк тә ярай,
Сығарып алһақ та ярай,
Урлап китһәк тә ярай.

Вот килеп эләктем, исмаһам, туйзың қызыуына. Кот-
ләхмәт узаман сибәр кәләш алыш қыуана, Шөкөйән
диуана тузаң туздырып йыуана. (*Неперткеңен косак-
лап тора.*)

Гөлсирә һыуған жайта.

Гөлсирә. Кауыштығыζмы ни?

Шөкөр. Кауыштык. (*Гөлсирә өй алдына үтә.*)
Карап торам да атлауҙарыңды, Гөлсирә, атлауга
түгел, қауырһын қәләм менән мөхәббәт хаты языуға
ожшатамын.

Гөлсирә. Ул хат эйәһенә барып юлыккан инде.
(*Болдорга менә.*)

Шөкөр. Гөлсирә, бер үзүң ғына ашъяулық сығар
әле.

Гөлсирә. Ярай. (*Инә.*)

Шөкөр. Бөтә хаттар үза эйәләренә юлығып бөтөп
бара. Минә тигәне генә әллә қайза азашып йөрөй.
«Кай болонда оса икән мөхәббәт күбәләгем...»

Гөлсирә (*сыға*). Мә. Кейәү менән қәләшкә әллә
сатыр жораһыңмы?

Шөкөр. Юк, Гөлсирә, йөрөгән юлға гөл һибә,
хәзәр һыйыр баткан быуага барам да эреле-ваклы
шайтан балаларын төйәп жайтам.

Гөлсирә. Шайтан тотоп йөрөгәнсе, эйәзә минә
тауық тотош.

Шөкөр. Куркам шул.

Гөлсирә. Этәстәнме?

Шөкөр. Һинен үсал ирендән. У-ух, ул!

Гөлсирә. Куркһан, бар, юлында бул.

Шөкөр (*ашъяулығын төрөп тота ла, эсенде ше-
шәләр бар тип хис итә.*) Береһе бәләкәй, береһе үзү,
береһе қызыл, береһе ак. Қызылын эсһәң қызырыр,
ағын эсһәң ақыртыр, ақыртна ла эсәбез, эскән һайын
үңәбез... (*Такмаклап, бейегән кеүегерәк қыйыш-
мыйыш басып сығып китә.*)

Гөлсирә (*аζбар яғына үза*). Себей-себей, сип-
сип, себей-себей, сип-сип.

Шәрәй (*өйзәң тауыш ишетелә*). Әллә аллаға
тапшырып, көрән укып ебәрәйемме?

Иркәбикә (өйізен). Уқынаң да, күзенде йоммай укы...

Шәрәй. Эғүзе билләхи минашай... раззим.

Гөлсирә (тауышы азбарзан ишетелә). Себей-себей, сип-сип, себей-себей, сип-сип. (Тауық сырылдағаны ишетелә.)

Урамға «Москвич» килеп тұктай. Өс тапқыр тантаналы сигнал бирә. Өйзә шау-шыу күтәрелә. Башта Кәмилә атылып килеп сыға.

Кәмилә. Кайтып та төштөләр! Үн икенең берене юқ! (Барып қапка асырга итә, кире борола.) Гөлсирә! Шәкөрйән!

Шәрәй, қарсықтар сыға.

Шәрәй (тамак қыра. Қулдарын ыуа). Эhem, эhem, бойорған булна...

Сабира. Я хоҙай, йәштәрҙен күцеленә иман керет!..

Кәмилә. Капканы ла асық түгел, исмаһам. Ни қараған шул Шәкөр? (Барып қапканы аса баштай, үл арала бәләкәй қапканан киленде күтәреп Қотләхмәт, уның артынан ауызы колак артына еткән Дәүләтбай инә.)

Қотләхмәт. Бына, апайым, үзенә килен алып қайттым.

Кәмилә (төрөлгән киленде күреп башта аптырап қала). Собханалла, машалла! Был ни эш? Сабыр итсе сак қына, киленде қаж ергә бастырма. (Өйгә югерә, мендәр алып сыға.)

Карсықтар һәм Шәрәй ни әйттергә лә белмәй тора.

Иркәбикә. Я хоҙай!

Сабира. Бәлә-казандан һақла!

Шәрәй. Эhem... эhem...

Дәүләтбай. Шак катмағыз, инәйзәр, киленегез бик оялсан, йөзөн шуға капланы.

Кәмилә (сыға, түпнага сәскәле мендәр ташлай). Бастыр шунда киленде.

Сабира (*Иркәбикәгә*). Хәйерлегә булһын, һул ағы менән басты.

Кәмилә. Бына, килен, үзен донъя көтәсек йортондоң тупһаһына аяқ бастың.

Иркәбикә. Йортка бәрәкәт алып килемең ошо булһын, балам.

Шәрәй. Йома көн өйлә вакытында тәшкән килен өстөндә фирештә һәр вакыт җанат йәйеп торор, ти китап.

Кәмилә (*Гөлсирәне күреп*). Барсы, килен, тиҙ генә ак келәтте йыуып сыйк. Э унан һуң киленгә һуы юлы күрһәтерһегез. (*Гөлсирә кита*.)

Сабира. Инсафлы балалыр күрәһен, улай оялсан булғас...

Котләхмәт. Йә, апай, киленде йонсотмайык, өйгә алып инәйек.

Дәүләтбай. Без киленде тупһала тотор өсөн килтермәнек...

Кәмилә. Эсәйен урынына җалған апайыңын. Килен өйгә кергәнсе теләгемде теләйем, фатихамды бирәйем.

Иркәбикә. Борондан килгән шундай йола бар, уландар.

Сабира. Фатиха алмай инеу ярамаң.

Котләхмәт. Эйтің ғатиханды әйт тә, апай, кәмит қороп тормайык.

Сабира. Йола кәмит була тиме икән?

Ул арала җойма башында бала-саға, җойма өстөндә ололарзың баштары күренә башлай.

Дәүләтбай (*ситкә*). Йонсоталар бикәмде...

Кәмилә. Эйтер һүзем шул миңең:

Котон менән кил, килен.

Еңел булһын аяғың,

Ел урынында ел, килен!

Мәлкәт килһен көрәлеп

Уңындан да һұлындан,

Алтын-көмәш шылтырап,

Тамып торғон құлындан.

Құзен яман булмаһын,

Яман күз ер көйзөрә,
Һүзен яман булмаңын,
Яман һүз йән биҙзерә.
Хәләлеңә ғәзел бул,
Ни әйтһә лә, әзәр бул,
Кеселәргә оло бул,
Ололарзың коло бул.

Котләхмәт. Етте, аңлашылды инде, апай.
Кәмилә. Хәзәр әйтеп бөтөрәм.

Котләхмәт. Тиң бул!
Сабира. Ашыкма, Котләхмәт, килгән килен
кире китмәс.

Кәмилә. Күрше хаты — гүр хаты,
Унһың усак үрләтмә,
Тәйнә — килен тупрағы,
Тупрағыңды хөрмәтлә.
Әйтеп һүзем шул минең —
Котоң менән кил, килен...

Котләхмәт. Бөттөмө?
Кәмилә. Бөттө. Фатихамды бирзәм, килен.

Карттар тағы доға қыла.

Шәрәй. Хәзәр килендең ай йөзөн күрәйек, эһем,
эһем...

Иркәбикә. Һин, Шәрәфетдин, күзенде бик ты-
зырайтып тормаңаң да ярап.

Котләхмәт. Бына хәзәр, Йәмилә, үзен ғұмер
итәсәк курсак өйө қеүек йортондо күрәсәккөң. (*Ақ-
рынғына шаршаузы күтәрә башлай.*)

Дәүләтбай. Эргәндә генә мәңгелек тормош
юлдашиң басып тора.

Котләхмәт. Үл һине җакмаң, һукмаң.

Дәүләтбай. Һинең, таянысың һәм ярзамсың
булыр.

Котләхмәт. Һинең һыллыу йөзөндән башка
берәүгә лә күз һалмаң.

Дәүләтбай. Күтәрелеп тә қарамаң...

Котләхмәт. Бына һин барыбер минеке булдың, Йәмилә... (*Cicsep бәтәрә.*) Йәм... Йә... Э??? (*Бәтәһе лә аптырап қалалар.*)

Иркәбикә. Я хоҗайым, бәлә-казаңдан һакла бәндәләренде.

Сабира (*як-яғына төкөрә*). Тфү, тфү, өнөммө был, төшөммө?

Шәрәй. Үкының никахты...

Кәмилә. Һин миңә килен түгел, тәйинә алыш кайтканың бит, туғанжайым! Ниңә шулай ил алдында мәсхәрә итәһен олоғайып бөткән апайыңды?

Койма башындағы малайшар көлә башлайшар. Котләхмәт менән Дәүләтбай һаман һуштарына килем алмайшар.

Ұңғанбикә (*сөскөрөп ебәрә*). Фу, онкоттар, тонсоктороп үлтерә яззылар! Қәләш кәрәк булған икән быларға! Бына килдем. Ниңә ак келәткә алыш кермәйнегез, тинтәктәр? (*Болдорга килем ултыра.*) Башыма сепрәк килтереп қаплағас та, һиззәм мин быларзың этлеген. Эйшә, барыбер Рәсәйзән ситеткә алыш китмәстәр әле, тим. Шымдым. Луфкауайза йөрөү бик рәхәт икән дәбана, һөйәктәрем иреп киткәндәй итте. Тик юлы қысқа булды. Өс сакрым ара ни, күпмегә етнен... Эзләһен әле мине теге карт алйот. Ақылға ултыртырмын әле мин уны! (*Яулығы менән тириң һөртә.*)

Сабира (*Иркәбикәгә*). Әллә, апай, хәйерле сакта, құзғалайықмы?

Шәрәй. Эhem, эhem... Қөтәйек әле.

Котләхмәт. Баштан көлөуен шулмы, Дәүләтбай ағай? Ни үсең бар ине миндә?

Дәүләтбай (*башын сайқап тора*). Башым әйләнеп китте әле, туғай.

Котләхмәт. Қызып китім, ул миндерәү башыңды кире якка ла бороп қуыйрмын мин, бызау! Һине, Бызау Дәүләтбай тип юккағына йөрөтмәйшәр икән...

Дәүләтбай. Юкка түгел икән шул, туған. Их, Туктабикә, Туктабикә, әйләндерзен бит баштарымды! (*Башын тотоп ултыра.*)

Ұңғанбикә. Йәш сакта урлана язып, урлана язып қалғайнам, язмыштан узмыш юқ икән, тәки

урландым... Дәүләтбай кеүек ирзен бер күтәреп йөрөтөүе үзө бер ғұмер бит, юнь белгән кешегә... (Көлә.)

Төйөнсөк тотоп Шөкөр тайтып килә. Ул бик шат, сактына қызмаса.

Шөкөр. Доңя рәхәте минен қулда, бөтәһе лә ошонда! Коңа өсөн асы бар, қозағыйға татлы бар. Қызы-қыркынға шәрбәтле... Киәмәте, йәннәте — барыны ла ошо құлымда... Их-ма! Бәй, қозағый ژа килемп еткән икән. Наумы, қозағый? (Уңғанбикәгә қул бирә.) Вот, маладис, қозағый, шулай сознательный булырга кәрәк. Фатиха килтерзенме?

Уңғанбикә. Құмәртәһе менән.

Шөкөр. Шулай йомарт булыу якшы. Килен тайза?

Қемилә. Килен ни, ошонда инде.

Шөкөр. Йәмилә тайза? (Караңғылап ала.) Э нең ниң шатланмайығызы? Ничево! Шатланыр көнегөз алда әле. (Төйөнсөгөн күрһәтә.)

Котләхмәт. Ахмак һин! Сактына ла башың әшләмәйме ни?

Дәүләтбай. Қеләш тип, ана Уңғанбикә еңгәне хаталық менән алыш тайтканбызы.

Шөкөр (*лып штеп ергэ ултыра*). Былай булғас, кем ахмак икәнен тикшереберәк қаарарға кәрәк булыр... Э мин тырышкан булам, жара тирәрәгә баттым. Ана, киленгә һыу юлы башларға язы күнәктәрәгә тиклем килтерзем. Бар, улай булғас, үзен һыу юлы башла... Тфу, тырышыузыарым елгә осто!

Қемилә. Құпме торғақ та, хәзәрәгә икенсе килен килмәс... Эйзә, Уңғанбикә жорғаш, өйгә инеп сәй эсәйек. Бер түгел, ике самауыр тайнап тора. Эйзәгең, әбейзәр, Шәрәфетдин һин дә ин. (Инә башлай.)

Сабира. Мәрәкә сыйкты тип кенә, аштан оло булып булмаң... (Инә башлай.)

Шәрәй. Бәндәне ризық йөрөтөр, ти торғайны Ишмырза хәэрәт.

Уңғанбикә. Йыяны ризық теш һындырып керә икән шул. Ололап сактыруына рәхмәт, Қемилә.

(Егеттәргә әйләнеп қарай.) Ошо йортка килен булып төшөрмөн тип, ғұмер уйлағаным юқ ине.

Карттар инеп китәләр.

Шекөр (ултырган көйө). Ха-ха-ха. (Урамдагы халқ қушыла: ха-ха-ха.)

Котләхмәт (койма башындагыларға). Касығыз! Айыу бейетәләрме әллә бында!

Шекөр. Ха-ха-ха. Былай булғас, һеңзен дән таралды инде бөтә Россияға! Бара торғас, һеңзен хакта театр китабы ла язырғар әле. Қемитселәр, ха-ха-ха.

Котләхмәт. Йырма әле шул ауызынды, юғиһе икмәк шүрлегенә менеп төшөүем бар.

Шекөр. Төшмәйерәк тор инде. Мин катнашманған эштә юнъ буламы ни ул! Их, һең!

Алыста қыңғырау тауышы, ат сабып килеме ишетелә.

Дәүләтбай. Қиләләр. (Тыңлаізар.)

Котләхмәт. Қилһендер.

Шекөр. Бына улар икмәк шүрлегенә менеп төшөргө может.

Дәүләтбай. Был Мөхәммәтшаның пожар арбашына оқшай...

Шекөр. Касырға кәрәк, егеттәр.

Котләхмәт. Мин үз өйөмдә үзем хужа.

Дәүләтбай. Э улар кем хужа икәнен һорап тормаһалар?

Шекөр. Кастық, егеттәр.

Дәүләтбай. Кайза қасабыз һун?

Котләхмәт. Эйзәгең мәгәрәпкә.

Шекөр. Үнда һыуық.

Котләхмәт. Улай булғас, келәткә.

Шекөр (кул һелтәй). Һызыық! Бына һиңә кәрәк булна. (Һүзын.) «Келәткә керзек бал ашанық, бағза төштөк май ашанық. (Капыл.) Таң аткансы юқ булдық...»

Кыңғырау тауышы килем үк етә. Арттарына қарай-қарай юғараләр. Бер ағзан келәт янынан қулына мұнсалада тоткан Гөлсирә килә. Ул қура уртаһында аптырап бағып тора.

Гөлсирә. Ниндәй хикмәтле түй булды был?

Эстән өй тәэрәләрен ябалар. Шунда ук йортто ике яктан уратып, кулдарына брандспойттар totkan Мөхәммәтша менән Баян килем сыға. Мөхәммәтша пожарник кейемендә. Улар артынан шлангылар һузылған.

Гөлсирә. Без янмайбыз бит, ағайшар.

Мөхәммәтша. Ыең янмаһагыз, без янабыз!
Кайза тасырзығыз Йәмиләне?

Гөлсирә. Мин күрмәнем.

Баян. Карактар кайза? Ух, кул тысый!

Мөхәммәтша. Бөтә донъяғызы ватам, емерәм, яндырам, һүндерәм...

Өйзән Кәмилә сыға.

Кәмилә. Тағы ниżәр күрәһем бар икән? Абау!
Үзен һакла хоҗайым! (*Сырылдан кире өйгә югерә.*)

Гөлсирә тасырға уйлай.

Баян. Урынындан құзғалаңы булма. Һин беззен әсир! Пленный!

Мөхәммәтша (*тәзрәгә бара*). Өй эсендә ниндәй йән эйәһе бар, бөтәһе лә сыйкын!

Баян. Сыкмаһагыз, һыуга батырып, тонсоктороп үлтерәбез.

Мөхәммәтша. Өскә тиклем һанайым: бер... ике... өс... (*Урамга қыскыра.*) Качай насосты, Әптерәй!

Сыр-сыу килем, Үңғанбикәнән башка, җарсылтар һәм Шәрәй килем сыға.

Баян. Кулдарығызы күтәрегез!

Мөхәммәтша. Кайза күйзывыз қызы? Энә күзенә йәшерһәгез ҙә табырмын!

Иркәбикә. Бер үзен һакла, илаһым!

Сабира. Ахыры замандыр был!

Шәрәй. Бән-бән-бәндә күрәсәген күрмәй... (*Тот-лоға.*)

Мөхәммәтша. Эйтегез, якшылық менән, юғиһә йортогоғоззон астын-өсқә килтерәбез.

Кәмилә. Бөртөкләп йыйған йортомдо тарата күрмәгез, зинһар! Бер ниндәй қыз за юк.

Баян. Карак үзе қайза? Қайза Котләхмәт? Дәүләтбай, Шөкөр қайза? Қасқандар, куян йөрәктәр?

Мөхәммәтша. Яуыздарзың қасткан ерен күрһәтегез!

Баян. Имениегеззен көлөн күккә осорам!

Гөлсирә. Котләхмәт ни, ул анау ақ келәттә.

Мөхәммәтша. Қыз қуыйнындамы? Баш китһә китер, әйзә, Баян!

Келәткә югереп киләләр.

Сабира. Улеш кенә булмаһа ярап ине!..

Кәмилә. Йорттоң бәрәкәте китте, былай булғас...

Шәрәй. Ябраил фирештә үзенең қанаты астына алһа...

Бөтәне лә өйгә инеп китә.

Мөхәммәтша. Ас!

Баян. Ас!

Мөхәммәтша. Асығыз! Эңкерттәге сыйсан ба-лаһы урынына яндырам икегеззә лә! Батырам! Тон-сокторам!

Баян (*урамга қыскыра*). Качай насосты, Эп-терәй!

Мөхәммәтша. У-у-у! (*Укереп килеп шеккә тибә, шек асылып китә, тегенән Котләхмәт, Дәүләтбай, Шөкөр килеп сыға.*)

Баян. Кулдарығызың күтәрегез! Марш алға!

Мөхәммәтша (*Котләхмәтте төртөп ебәреп, келәт эсенә инеп сыға*). Қайза иттегез Йәмиләне?!

Котләхмәт. Қыззар тауында җалды ул.

Мөхәммәтша. Қуркак қына түгел, ялғансыла икән әле һин, әшәке нәмә! Кеше бәхетенә кул нұзған өсөн мин һинең кулдарынды йолкоп алымын.

Баян. Атлағыз! (*Брандспойты тоқкап, быларзы болдор әргәһенә алып киләләр, биргеләп алалар.*)

Дәүләтбай. Бында хаталық сыйты, егеттәр.

Баян. Судта яуап бирерің! Ақтыртын!
Мөхәммәтша. Йәмилә? Йәмилә жайза, әзәм
карактары?!

Шөкөр. Бында аңлашылмау бар.

Баян (*берзө эләктерен ала*). Аңлашылмаһа, аң-
латырмын мин һине, кәзә тәкәһе!

Артабан Котләхмәт менән Шөкөр, тұлға алынған кеше кеүек,
кулдарын артқа күйип, баш әйеп, басыл торалар.

Мөхәммәтша. Йәмиләне табып бирегез! Кил-
терегез қызы!

Урамда ниндәйзер машина килем тұктай. Шунда ук Йәмилә,
Ильяс, Мөнирә, Манибәзәр югереп инеләр. Бәләкәй
капка асық қала.

Йәмилә. Түйзар жотло булнын!

Ильяс. Түйзың ин қызы ту вакытына тап булдык,
ахырыны.

Мөхәммәтша (*аптырап қала. Брандспойты*
кулынан төшөп китә). Йә... Йә... Йәмилә! Қөндөз йон-
доң күрәмме мин?

Йәмилә (*Мөхәммәтша әргәһенә бара*). Һаташ-
каның һин, Мөхәммәтша.

Мөхәммәтша. Һин һаташтырың мене,
Йәмилә!

Баян. Әптерәй, отбо-о-й!

Йәмилә (*Котләхмәткә*). Әсәйзе жайза иттең,
дәртле егет?

Үңғанбикә тәэрәне асып ебәрә, бер қулында сыйнаяқ асты,
өрә-өрә сәй эсә.

Үңғанбикә. Мин бында, қызыым!

Йәмилә. Әсәй! (*Өйгә югерә*)

Мөхәммәтша. Их, һин, бешмәгән кейәү... Бә-
хетте урлап алып жайтып булмай ул, туған! (*Тұктаби-
кә янып-бешеп килем инә. Түп-тура Дәүләтбайзың
қүкрагенә башын килтерен һала*.)

Тұктабикә. Мине янған уттарға һалыуың шул-
мы ни, Дәүләтбай? Биргән вәғәзәләренде, әйткән тат-

лы һүззәренде аяқ астына һалып таптайғыныңызни? Ни йөззәрем менән кешеләргә күренәйем мин хәзәр?

Дәүләтбай. Мин гәйепле бында, Тұктабикә, тұкта әле сақ қына.

Тұктабикә. Тұктабикә ярты юлда тұктамаç. Бына үзем артыңдан киілдем. Балаларың-ниң менән тейәп хәзәр үк Көрешкәгә алам да китәм. Шулай ышаныссыз болыр.

Дәүләтбай. Тимәк, һин мине гәфү итәнең, Тұктабикә?

Тұктабикә. Уныңын күз күрер! Эйзә, эйзә, үййын қырқыш тай артынан эйәреп йөрөгән ат ала маһы! Қиттек! (Шөкөр менән Қотләхмәткә бармак янап.) Эзәм котортоп йөрөйһөгөз, өтөктәр! (Еңенән топ топ алып сыға башлай.)

Асық қапқанан велосипедкә ултырған Эжмәғол килеп инә. Велосипеден килгән үңайға йығып қына атлап китә.

Эжмәғол (Дәүләтбайға осоноп килә). Төрмәлә серетәм мин һинең башыңды! Кара йылан!

Тұктабикә (араға керә). Кағылаһы булма, һинең үз генаһың үзенә еткән!

Эжмәғол (Қотләхмәт менән Шөкөргә). Мошенниктәр, көзгө әтестәр! Кайза қуиҙығыз минең карсықты? Бөтәгеззе лә Себер ебәртәм! Кайза закон? Начальство кайза? Мөгәрәпкә ябып һыуытырға кәрәк был шайтан балаларын! Ил өстөнә тап төшөрөп, зақонға хилаф эш эшләгендәре өсөн илдән қыуырға кәрәк биларзы! Үңғанбикә, тауыш бир, исмаһам!

Шөкөр. Һин которттон беззә! Котко һалған өсөн һинең үзенде яуапка тарттырырға кәрәк, һөрһөп бөткән капитализм қалдыры!

Қотләхмәт. Һин һәйләмәһен, қыз урлау башқа ла кергән нәмә түгел ине бит, Эжмәғол ағай.

Эжмәғол. Ңеҙ йәш башығыз менән бер жарт ахмактың һүзен тыңламаç инегез! Ңеҙзе нимәгә өйрәттеләр? Капитализм қалдығына каршы көрәшергә өйрәтмәнеләрме ни ңеҙзе, таш баштар? Хәтерһеҙзәр! Ультимат шул: жарсылықты табып бирмәһегез, хәзәр үк бола күтәрәм, валлахи күтәрәм! Табығыз! Үңғанбикә, тауыш бир!

Үңғанбикә акрын ғына ишектән сыға. Бер аззан Йәмилә лә күренә.

Үңғанбикә. Эү.

Әжмәғол. Һине эзләп җаңырып бөттөм бит, карсык! (*Болдорға менмәксес була.*)

Үңғанбикә. Тороп тор! Безгә Котләхмәт менән алдым-бирҙем булды инде.

Әжмәғол. Бирермен мин уға алдым-бирҙемде!. (*Әтәсләнеп егеткә ташлана.*) Һөйәген онтайым хәзер! Мошенник!

Үңғанбикә. Карагың әле бынау әзәмгә! Қыз урланым тип, қырк йыл корога мактанып йөрөнө. Үзе бер карсығын да һақлай алманы. Ир тиергәме, әллә сир тиергәме быны?

Әжмәғол. Әйзә, карсык, нәмә әйткән дә әйт, тик үткәнде хәтерләмә. Әйзә яйлап қына җайтып китәйек. (*Егеттәргә.*) Мин һөзүң арт набағығызы үкытырмын әле! Әйзә, карсык.

Үңғанбикә. Юк инде. Луфкауайзарға ултырып килеп, йәйәү җайтыр хәлем юк. Луфкауай килтер.

Әжмәғол. Кайзан алайым мин уны?

Үңғанбикә. Кәрәккәс, кеше таба бит, һин дә тап.

Әжмәғол (*ары-бире җарана, Дәүләтбай әргәненә килә*). Дәүләтбай, туған, оло башымды кесе итеп һорайым, һүзәмде йыға күрмә.

Дәүләтбай (*Тұктабикәгә караий*). Тұктабикәни әйтер.

Тұктабикә. Ниңә, газогенераторный двигательде алып килмәнен? Шуға ултырып җайтыр инен.

Әжмәғол. Алай итмә инде, килен.

Тұктабикә. Ярар, еңгә үзебеззен янға һыйыр әле. Әйзә, Үңғанбикә еңгә...

Күзғала башлайзар. Мөхәммәтша Йәмилә әргәненә болдорға менеп баса.

Үңғанбикә. Тороп торогоζ сақ қына. Үз туйымдың никахын үзәм үкытып китәйем әле булмаһа... Башлағың, йәштәр!..

Ильяс (гармунды Шөкөрғә алып бирә). Мә, Шөкөр, «Ақтанық»ты тарт.

Шөкөр. Их-ма! (Үйнай.)

Ильяс йыр башлай, бөтәһе лә күтәреп ала.

Бөтәһе лә. Ақтанық буйы әрәмә —
Талғына, муйылғына,
Ақтанық егеттәренә
Қың урлау үйынғына.
Үйынғына, көлкө генә,
Йырла ла бейе генә,
Тик ниңәлер китеп барзы
Кейәүзен көйө генә?

Котләхмәт (кушыла).

Қыңзы урлап булманы ла,
Әбей урлап уңманым.

Бөтәһе лә. Шулай илгә дан таратат.
Егеттәрзен уңғаны.

Ақтанық буйзары туғай.
Туғайында күл генә,
Оятына сыйзамаһан,
Аяғүрә үл генә.

Котләхмәт. Их-ма! (Бағсан еренән җапыл бөгөлөп төшә.)

ШАРШАУ

Кәзәрле укыусылар!

Был китап тураңындағы фекерегеззә һәм
теләктәргеззә ошо адрес менән язып сәбәреүегеззә һорайбыз:

г. Уфа, улица Сталина, 53.
Башкирское книжное издательство.

Мустай Карим

ПОХИЩЕНИЕ ДЕВУШКИ
КОМЕДИЯ
(на башкирском языке)

Редакторы М. С. Игебаева

Художество редакторы А. А. Астраханцев
Техник редакторы Ф. Г. Гәйфуллин
Корректоры К. Г. Шарипова

Наборга бирелде 22.VI. 1959 йыл. Баңырға күл қуылды 24.VII.1959 йыл. Карыз
форматы 84×108^{1/3}. Физ. баҫма табак 2,125. Шартлы баҫма таб. 3,48. Учет.-изд.
таб. 2,92. Тиражы 5000 экз. П10193. Изд. № 135. Заказ № 282.
Хакы 1 нум 45 тин.

Башкорт АССР-ы Культура министерствоның Башкортостан китап
издательствоы. Өфө, Сталин урамы, 53.

Башкорг АССР-ы Культура министерствоның „Октябрь натискыны“
типографияны. Өфө, Сталин урамы, корпус 43.

БАШКОРТОСТАН КИТАП ИЗДАТЕЛЬСТВОНЫ
ТАРАФЫНАН
БАСЫП СЫГАРЫЛГАН
ЯҢЫ КИТАПТАР:

Әкрәм Вәли. **Найланма** әсәрзәр. 2 том.
Күләме 468 бит. Хакы 9 нум 10 тин.

Был томда „Май ямғыры“ романы ингән.

Булат Ишемғолов. **Найланма** әсәрзәр.
Күләме 312 бит. Хакы 6 нум 20 тин.

Бәшәр Хәсән. **Найланма** әсәрзәр. Күлә-
ме 152 бит. Хакы 3 нум 25 тин.

Кирәй Мәргән. **Фирұзә тауы** (хикәйәләр).
Күләме 160 бит. Хакы 3 нум 35 тин.

В. Маяковский. **Шиғырзар**. Күләме 48
бит. Хакы 80 тин.

Рәғизә Янбулатов а. **Елбәзәк карзар**
(шиғырзар). Күләме 48 бит. Хакы 70 тин.

ПРОВЕРЕННО

07 СЕН 2016

Подпись

Хакы I нум 45 тин.

1.1.1951 г.

БАШКОРТОСТАН
КИТАП ИЗДАТЕЛЬСТВОЫ
ӨФӨ — 1959